

Συνάντηση «CESlink» Σελ. 5	Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου «Περί θεσπίσεως γενικού πλαισίου ενημερώσεως και διαβουλεύσεως των εργαζομένων στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα» Σελ. 10	Γνωμοδότηση της Ο.Κ.Ε. των Ε.Κ. με θέμα «Η συμβολή της Ο.Κ.Ε. στη χάραξη των γενικών προσανατολισμών των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το 2002» Σελ. 11	Έκφραση Γνώμης της Ο.Κ.Ε. «Αναδιοργάνωση του Εθνικού Συστήματος Κοινωνικής Φροντίδας» Σελ. 13
Πρόγραμμα «TRESMED» Σελ. 6			Έκφραση Γνώμης Προτοβουλίας της Ο.Κ.Ε. επί των Περιφερειακών Επιχειρησιακών Προγραμμάτων 2000 - 2006 του Γ' Κ.Π.Σ. Σελ. 18
Επίσκεψη του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου της Κίνας Σελ. 7			

Ευρωμεσογειακή Σύνοδος Κορυφής των Οικονομικών και Κοινωνικών Συμβουλίων και παρόμοιων θεσμών

Ολοκληρώθηκαν με επιτυχία, την Πέμπτη 7 Μαρτίου 2002, οι εργασίες της Ευρωμεσογειακής Συνόδου Κορυφής των Οικονομικών και Κοινωνικών Συμβουλίων και παρόμοιων θεσμών.

Τα Οικονομικά και Κοινωνικά Συμβούλια και οι παρόμοιοι θεσμοί των χωρών της Μεσογείου, μετά την

Ευρωμεσογειακή Διάσκεψη της Βαρκελώνης που πραγματοποιήθηκε στις 27 και 28 Νοεμβρίου 1995, έχουν εδραιώσει τακτικές επαφές με στόχο να προωθηθεί η καλύτερη κατανόηση των σημαντικότερων θεμάτων που σχετίζονται με την Ευρωμεσογειακή Συνεργασία και να βελτιωθεί η αμοιβαία κατανόηση της οικονομικής και κοινωνικής κατάστασης των

Συνέχεια στη σελ. 8

«Περιφερειακές Δράσεις για την Ανάπτυξη και την Απασχόληση: Ο ρόλος των Κοινωνικών Εταίρων»

Ευρωπαϊκό Συνέδριο

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή της Ελλάδος οργάνωσε Συνέδριο με θέμα "Περιφερειακές δράσεις για την ανάπτυξη και την απασχόληση: ο ρόλος των κοινωνικών εταίρων", με χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, στο πλαίσιο της γραμμής προϋπολογισμού Β3/4000.

Συνέχεια στη σελ. 20

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Σελ. 3

Προκόπης Παυλόπουλος

Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών
Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας

Συνεδρίαση της Ολομέλειας της Διεθνούς Ένωσης των Οικονομικών και Κοινωνικών Συμβουλίων και παρόμοιων θεσμών

Πραγματοποιήθηκε στις 27 και 28 Ιουνίου 2002, στο Βουκουρέστι της Ρουμανίας, η συνεδρίαση της Ολομέλειας και του Διοικητικού Συμβουλίου της Διεθνούς Ένωσης των Οικονομικών και Κοινωνικών Συμβουλίων και παρόμοιων θεσμών.

Συνέχεια στη σελ. 2

Ετήσια Σύνοδος των Γενικών Γραμματέων των Ο.Κ.Ε. στο Δουβλίνο

Στις 24 Ιουνίου 2002 πραγματοποιήθηκε στο Δουβλίνο η καθιερωμένη ετήσια Σύνοδος των Γενικών Γραμματέων των Ο.Κ.Ε. των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το κύριο θέμα της Συνόδου ήταν η παρουσίαση και συζήτηση του κειμένου «Κοινωνική Συνοχή και Ανοιχτή Μέθοδος Διαβούλευσης». Επίσης, κατά τη διάρκεια της Συνόδου, συζητήθηκαν οι συναντήσεις των Ο.Κ.Ε. της Ε.Ε. με την Ο.Κ.Ε. των Ε.Κ. κατά το έτος 2003 και τη νέα Προεδρία. Από την Ο.Κ.Ε. Ελλάδος συμμετείχε ο Γενικός Γραμματέας της, κ. Γρηγόριος Παπανίκος.

Συνεδρίαση της Ολομέλειας της Διεθνούς Ένωσης των Οικονομικών και Κοινωνικών Συμβουλίων και παρόμοιων θεσμών στο Βουκουρέστι

Συνέχεια από τη σελ. 1

Κατά τις δύο ημέρες των εργασιών των δύο συνεδριάσεων, παρουσιάσθηκαν και υιοθετήθηκαν η οικονομική έκθεση, καθώς και η έκθεση του γραμματέα της Ένωσης. Επίσης, εξετάσθηκαν οι σχέσεις εργασίας με το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο των Ηνωμένων Εθνών και η συμμετοχή σε διεθνή Συνέδρια, το καταστατικό κείμενο του Διοικητικού Συμβουλίου και οι αιτήσεις ένταξης στη Διεθνή Ένωση των Ο.Κ.Ε. και παρόμοιων θεσμών.

Καθορίστηκε ακόμη ο τόπος και η ημερομηνία διεξαγωγής της 8ης Διεθνούς Συνάντησης των Οικονομικών και

Κοινωνικών Συμβουλίων στην Αλγερία το 2003 και παρουσιάσθηκαν οι προπαρασκευαστικές εργασίες της Διεθνούς Συνάντησης σχετικά με τα θέματα της ημερήσιας διάταξης.

Μετά από ψηφοφορία των μελών της Ολομέλειας, όσον αφορά στην ένταξη νέων μελών στην Ένωση, προέκυψαν τα νέα μέλη που είναι: η Μάλτα, η Ιρλανδία, η Ακτή του Ελεφαντοστού, καθώς και τα Συμβούλια που προτάθηκαν από το Διοικητικό Συμβούλιο.

Από την Ο.Κ.Ε. Ελλάδος συμμετείχε ο Πρόεδρος της, καθηγητής κ. Ανδρέας Κιντής.

ΔΚΕ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

Ιδιοκτησία:

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (Ο.Κ.Ε.)

Έδρα:

Αμβρ. Φραντζή 9, 117 43 Αθήνα
Τηλ.: 010.92.49.510-2, Fax: 010.92.49.515

Εκδότης:

καθηγητής **Α. Κιντής**, Πρόεδρος της Ο.Κ.Ε.

Επιτροπή Σύνταξης:

Δ. Κυριαζής, Δ. Πολίτης, Ν. Λιόλιος
Αντιπρόεδροι της Ο.Κ.Ε.

Επιμέλεια Έκδοσης:

Μ. Θεοδώρου, Υπεύθυνη Δημοσίων & Διεθνών Σχέσεων της Ο.Κ.Ε.

Επιμέλεια Κειμένων:

Μ. Γιαννακούρου, Μ. Ιωαννίδου, Δ. Κιούκας, Α. Παπαϊωάννου
Επιστημονικοί Συνεργάτες της Ο.Κ.Ε.
Μ. Θεοδώρου, Υπεύθυνη Δημοσίων & Διεθνών Σχέσεων της Ο.Κ.Ε.
Β. Γεωργοπούλου, Ζ. Μπουτσιώλη

Συναντήσεις στις Βρυξέλλες

Πραγματοποιήθηκαν στις 29 και 30 Μαΐου 2002, στις Βρυξέλλες, συναντήσεις της κας Μάρθας Θεοδώρου, Υπεύθυνης Δημοσίων και Διεθνών Σχέσεων της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, με τον κ. P. Carvounis, Διευθυντή Επικοινωνιακής Πολιτικής της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, και την κα J. Lahousse-Juarez, Διευθύντρια Επικοινωνίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Κατά τη διάρκεια των συναντήσεων έγινε ανταλλαγή απόψεων για θέματα επικοινωνιακής πολιτικής σε ευρωπαϊκό και εθνικό επίπεδο, καθώς και για τη δυνατότητα ενημέρωσης των Ευρωπαίων πολιτών σε θέματα όπως του ενιαίου νομίσματος, της διεύρυνσης της Ε.Ε., της ενεργούς συμμετοχής της κοινωνίας των πολιτών μέσα από πλήρη και επίκαιρη πληροφόρηση.

Επίσης, υπήρξε πολύ θετική ανταπόκριση στην πρόταση για συμμετοχή σε μια αντίστοιχη συνάντηση στην Αθήνα.

Προκόπης Παυλόπουλος

Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών

Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας

“Η γνώμη της Ο.Κ.Ε. προέρχεται από ανθρώπους οι οποίοι και εκφράζουν συγκεκριμένους τομείς της κοινωνικής πραγματικότητας αλλά και έχουν ιδιαίτερη εμπειρία”

Ποια είναι η άποψή σας για την πρόσφατη Συνταγματική Αναθεώρηση και ποια ήταν η προσωπική σας συμβολή στην αναθεώρηση του Συντάγματος;

Όπως έχω επανειλημμένα τονίσει, η πρόσφατη αναθεώρηση του Συντάγματος μπορεί, ως προς συγκεκριμένες σημαντικές πτυχές της, να θεωρηθεί ως μία μεγάλη χαμένη ευκαιρία. Και το λέω αυτό γιατί έγιναν βεβαίως κάποια βήματα ως προς τη σωστή κατεύθυνση, κάθικαν όμως και άλλες πολύ μεγάλες ευκαιρίες τις οποίες θα μπορούσαμε να είχαμε αξιοποιήσει έτσι ώστε το Σύνταγμα μας ν' ανταποκρίνεται περισσότερο στις ανάγκες των καιρών. Δυστυχώς όμως, κυρίως εξαιτίας της έλλειψης αποφασιστικότητας εκ μέρους της Κυβέρνησης, η αναθεώρηση αυτή δεν οδήγησε στα αποτελέσματα τα οποία θα επιθυμούσε κανείς. Και εξηγούμαι: Θα έπρεπε να είχαν συμπεριληφθεί διατάξεις οι οποίες θα έτειναν προς την κατεύθυνση, πρώτον, της περαιτέρω θωράκισης των συνταγματικών δικαιωμάτων, ιδίως σε ό,τι αφορά τον τρόπο άσκησης των δικαιωμάτων αυτών. Δεύτερον, θα έπρεπε να έχουν υιοθετηθεί διατάξεις σχετικά με ζητήματα που αφορούν την εξωτερική μας πολιτική όπως η συνταγματική κατοχύρωση ενός πραγματικού και ουσιαστικού Συμβουλίου Εξωτερικής Πολιτικής και Άμυνας, όπως η Νέα Δημοκρατία είχε προτείνει, υπό την Προεδρία του Προέδρου της Δημοκρατίας και σε επίπεδο αρχηγών κομμάτων, για τη διαμόρφωση μιας ενιαίας και μακροπρόθεσμης εξωτερικής και αμυντικής πολιτικής. Προφανώς το Εθνικό Συμβούλιο Εξωτερικής Πολιτικής του άρθρου 82 παρ.4 του Συντάγματος είναι ανεπαρκές. Τρίτον, θα έπρεπε να έχει ενισχυθεί ο ρόλος του Προέδρου της Δημοκρατίας προς ορισμένες κατευθύνσεις, έτσι ώστε να υπάρχουν μια ορθολογική και δημοκρατική εξισορρόπηση του πρωθυπουργοκεντρικού συστήματος το οποίο έχουμε σήμερα. Τέταρτον, σε ό,τι αφορά την ψήφιση των νόμων από τη Βουλή, θα έπρεπε να έχουν συμπεριληφθεί διατάξεις οι οποίες θα διευκόλυναν το ρόλο των Βουλευτών ως προς την συμμετοχή τους κυρίως στο νομοθετικό έργο. Πέμπτον, σε ό,τι αφορά την Δικαιοσύνη θα έπρεπε να έχουν προβλεφθεί διατάξεις οι οποίες θα περιορίζαν την αυθαιρεσία της Κυβέρνησης κατά την επιλογή της ηγεσίας της Δικαιοσύνης και, τέλος, σε ό,τι αφορά τη δημόσια διοίκηση θα μπορούσαν και θα έπρεπε να έχουν συμπεριληφθεί διατάξεις σχετικά με την ενίσχυση της τοπικής αυτοδιοίκησης, ιδίως σε ό,τι αφορά τη θεσμοθέτηση του τρίτου βαθμού της τοπικής αυτοδιοίκησης αλλά και την συνταγματική κατοχύρωση των τοπικών δημοψηφισμάτων. Πέραν των ανωτέρω θέλω να τονίσω ότι η αναθεώρηση αυτή δεν οδήγησε στο να υιοθετηθούν συγκεκριμένες εγγυήσεις διαφάνειας όπως π.χ. η συνταγματική κατοχύρωση της Επιτροπής Ανάθεσης Έργων και Προμηθειών, κατά την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας, ή επίσης και της Επιτροπής η οποία σχετίζεται με τις ιδιωτικοποιήσεις. Επιπλέον η έννοια του «βασικού μετόχου» στο άρθρο 14 του Συντάγματος για τα ΜΜΕ αποτελεί εστία αδιαφάνειας και διαπλοκής. Θ' αναφέρω δε ακόμη τη μεγάλη χαμένη

ευκαιρία σε ό,τι αφορά τη δυνατότητα να ιδρύονται μη κρατικά και μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Νομίζω πως ο τεράστιος αριθμός των φοιτητών που φεύγουν στο εξωτερικό και η αντίστοιχη τεράστια οικονομική αιμορραγία, αποδεικνύουν πόσο δίκιο είχε η Νέα Δημοκρατία όταν πρότεινε την δυνατότητα να υπάρχουν τέτοιου είδους ΑΕΙ και πόσο εσφαλμένη ήταν η άποψη της Κυβέρνησης στο να μη δεχθεί τη θέση αυτή της Νέας Δημοκρατίας. Για την προσωπική μου συμβολή θα μου επιτρέψετε να πω ότι η αναθεώρηση του Συντάγματος είναι ένα συλλογικό έργο. Όποιος επιζητεί ν' αναδείξει τη δική του συμβολή μάλλον επιζητεί την προσωπική του προβολή. Τέτοιου είδους προβολή δεν την επιδίωξα και δεν θα την επιδίωξω. Κατά τούτο λοιπόν οι προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας, προτάσεις ρηξικέλευστες, ήταν προτάσεις συλλογικές. Μέσα σε αυτές έπαιξε ρόλο και η δική μου παρουσία. Αλλά ως εδώ. Από κει και πέρα δεν διεκδικώ κανέναν είδους προσωπική συμβολή στην Αναθεώρηση του Συντάγματος. Επαφίεμαι στις συζητήσεις που έγιναν και, πολύ περισσότερο, στη συλλογική δουλειά που έγινε στο πλαίσιο της Νέας Δημοκρατίας.

Ποια είναι η άποψή σας για τη συνταγματική κατοχύρωση της Ο.Κ.Ε.;

Αποτελεί βεβαίως σημαντικό θετικό βήμα η συνταγματική κατοχύρωση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής στο πλαίσιο του άρθρου 82 παρ. 3 του Συντάγματος. Με την μόνη διαφορά βεβαίως ότι αυτή η συνταγματική κατοχύρωση δεν αρκεί χωρίς να πάρει ο κοινός νομοθέτης τις αναγκαίες πρωτοβουλίες ώστε η συνταγματική κατοχύρωση να γίνει και πράξη. Πράγματι ο συντακτικός νομοθέτης κατοχυρώνει το θεσμό της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, ως προς την οργάνωση και τις αρμοδιότητές του, πλην όμως παραπέμπει στον κοινό νομοθέτη για τα περαιτέρω. Και πρέπει να ομολογήσω ότι οι ως τώρα ρυθμίσεις είναι εξαιρετικά δειλές μπροστά σε αυτά τα οποία θα έπρεπε να έχουν γίνει. Άρα μετά την Αναθεώρηση του Συντάγματος απαιτείται πλέον εξειδίκευση του θεσμικού πλαισίου ώστε να αξιοποιηθεί η όλη συνταγματική κατοχύρωση. Αυτό που ήδη υπάρχει δεν αρκεί. Εν πάσει περιπτώσει το ζήτημα είναι θέμα κυβερνητικής βούλησης. Και η σημερινή Κυβέρνηση δεν φαίνεται να είναι έτοιμη να πάρει τις σχετικές πρωτοβουλίες. Αν δεν το πράξει, θα το πράξει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας που, όπως εγώ πιστεύω, θα προκύψει από τις επόμενες εθνικές εκλογές.

Ποια είναι η άποψή σας για την πορεία του Κοινωνικού Διαλόγου στην Ελλάδα;

Μα για ποιον Κοινωνικό Διάλογο μιλάμε; Δεν υπάρχει, ουσιαστικά, τέτοιος Κοινωνικός Διάλογος. Για να μη νομοθετεί ότι κάνω αυτή τη στιγμή στείρα αντιπολίτευση, αναφέρομαι στην πρόσφατη πικρή εμπειρία του νόμου για την κοινωνική ασφάλιση. Εκτός του ότι ο νόμος αυτός είναι αποσπασματικός και ελλειπέστατος, η διαμόρφωσή του δεν αποτέλεσε αντικείμενο πραγματικού και πλήρους κοινωνικού διαλόγου. Και να σκεφθεί κανείς ότι ειδικά ο νόμος για την κοινωνική ασφάλιση

ήταν το κατ' εξοχήν πεδίο για τη διαμόρφωση ενός τέτοιου κοινωνικού διαλόγου. Ενώ εξήγγειλε τον διάλογο αυτό, η Κυβέρνηση στην πραγματικότητα τον απέφυγε. Με αποτέλεσμα να οδηγηθούμε σε αυτό το εξάμβλωμα το οποίο ψηφίστηκε μόνον από την Κυβερνητική πλειοψηφία. Και το οποίο, βεβαίως, όχι μόνο δεν λύνει το ασφαλιστικό αλλά και δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του κοινωνικού συνόλου, ιδίως δε των οικονομικώς ασθενεστερών. Άρα λοιπόν κοινωνικός διάλογος δεν υπάρχει και αυτό χαρακτηρίζει την Κυβέρνηση Σημίτη. Μια Κυβέρνηση που δεν έχει τις αντίστοιχες δημοκρατικές ευαισθησίες και βεβαίως δεν έχει την πρόθεση να διαμορφώσει ένα πραγματικό κοινωνικό κράτος δικαίου στην Ελλάδα.

Οι αποφάσεις της Συνόδου Κορυφής της Βαρκελώνης θα έχουν άμεσες επιπτώσεις στην ελληνική πραγματικότητα και σε ποιούς τομείς;

Σε αρκετούς τομείς. Όπως όλες οι Συνόδους Κορυφής έτσι και η Σύνοδος Κορυφής της Βαρκελώνης θα επηρεάσει, με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο, την ελληνική πραγματικότητα και ως προς τα θέματα εκείνα που θα θίξει αλλά και ως προς τα θέματα εκείνα που δεν πρόκειται ν' αγγίξει. Θ' αναφερθώ όμως μονάχα σε δύο τομείς, οι οποίοι μας ενδιαφέρουν ιδιαίτερα. Ο πρώτος αφορά την ενίσχυση των δημοκρατικών δομών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι γνωστό ότι υπάρχει σημαντικό έλλειμμα σε ό,τι αφορά τη δημοκρατική δομή της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θα περιμένει κανείς λοιπόν στη Σύνοδο Κορυφής της Βαρκελώνης να υπάρξουν οι τομείς εκείνες όπου, σιγά σιγά, θ' αρχίσει να καλύπτεται το έλλειμμα αυτό. Βεβαίως η εμπειρία του παρελθόντος δεν μας κάνει ιδιαίτερα αισιόδοξους προς αυτήν την κατεύθυνση, αλλά αυτό δεν εμποδίζει να προσπαθήσουμε. Και νομίζω ότι σ' αυτό πρέπει να συμβάλει ιδιαίτερα και η Ελληνική Κυβέρνηση με τις προτάσεις της. Ως προς το δεύτερο θέμα, που είναι και το σπουδαιότερο, νομίζω ότι η Σύνοδος Κορυφής της Βαρκελώνης παρέχει μια σημαντική ευκαιρία για ν' ανοίξει διάπλατα ο δρόμος ως προς την οριστική πλέον πορεία της Κύπρου προς την ένταξη. Εμείς πιστεύουμε, ως Νέα Δημοκρατία, ότι το αργότερο κατά τη διάρκεια της Ελληνικής Προεδρίας πρέπει να τελειώσει και το θέμα της ένταξης της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Επομένως η Σύνοδος Κορυφής της Βαρκελώνης μπορεί και πρέπει να αποτελέσει τουλάχιστον τον προάγγελο για την ένταξη αυτή. Στο σημείο τούτο, αναλαμβάνει ευθύνη η Κυβέρνηση και την ευθύνη αυτή την έχει τονίσει η Νέα Δημοκρατία. Η ευθύνη αυτή έγκειται στο εξής: Η Ελλάδα δεν πρέπει να δεχθεί, σε καμία περίπτωση, περαιτέρω διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης αν σ' αυτήν δεν περιλαμβάνεται, και μάλιστα στην πρώτη σειρά κρατών, η Κύπρος. Η Ελλάδα πρέπει δηλαδή να προβάλλει βέτο αν η Κύπρος δεν περιλαμβάνεται στις χώρες οι οποίες θα ενταχθούν, σε πρώτη μάλιστα φάση, στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Να προσθέσω εδώ ότι πρέπει να λήξει και η απαράδεκτη εκκρεμότητα ως προς την πρόταση εκείνη που αφορά ενδεχόμενη αναγνώριση

Επίσκεψη του Γενικού Γραμματέα Ευρωπαϊκών Υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών

Πραγματοποιήθηκε τη Δευτέρα, 14 Ιανουαρίου 2002, επίσκεψη του κ. Ηλία Πλασκοβίτη, Γενικού Γραμματέα Ευρωπαϊκών Υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών, στα γραφεία της Ο.Κ.Ε.

Στη συνάντηση συμμετείχαν ο Πρόεδρος της Ο.Κ.Ε. καθηγητής κ. Α. Κιντής, οι Αντιπρόεδροί της κ.κ. Δ. Κυριαζής και Δ. Πολίτης, το Μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής κ. Κ. Παπαντωνίου, το Μέλος της Ολομέλειας κ. Ν. Χασιώτης, ο Γενικός Γραμματέας κ. Γ. Παπανίκος, οι Επιστημονικοί Συνεργάτες κ. Θ.

Παπαϊωάννου και κα Μ. Ιωαννίδου, η Υπεύθυνη Δημοσίων και Διεθνών Σχέσεων κα Μ. Θεοδώρου, η κα Δ. Σαρρή και η κα Β. Γεωργοπούλου.

Η συνάντηση πραγματοποιήθηκε προκειμένου να γίνει αλληλοενημέρωση ενόψει σημαντικών γεγονότων, όπως η διοργάνωση της Ευρωμεσογειακής Συνόδου στη χώρα μας, η ανάληψη της Προεδρίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση από την Ελλάδα κ.λπ.

Ο κ. Πλασκοβίτης ενημέρωσε για τη διαδικασία ανάληψης της Προεδρίας από την Ελλάδα το πρώτο

εξάμηνο του 2003. Όσον αφορά στο θέμα της Διεύρυνσης της Ε.Ε., οι διαπραγματεύσεις μπορεί να ολοκληρωθούν έως το τέλος του 2002. Η ελληνική Προεδρία θα έχει τότε τον ρόλο να οργανώσει τις πρώτες συμφωνίες προσχώρησης.

Ο κ. Κιντής ενημέρωσε τον κ. Πλασκοβίτη για τις δραστηριότητες και τις εκδηλώσεις που προγραμματίζει, ενόψει της ελληνικής Προεδρίας, η Ο.Κ.Ε. Ελλάδος και υπογράμμισε την αναγκαιότητα της συνεργασίας του Υπουργείου με την Επιτροπή για την επιτυχή υλοποίησή τους.

ΚΟΠΗ ΠΙΤΑΣ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη, 6 Φεβρουαρίου 2002, η καθιερωμένη κοπή πίτας στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή.

Στην εκδήλωση παρέστησαν το Προεδρείο της Ο.Κ.Ε. και Μέλη της Ολομέλειάς της, ενώ το χρυσό νόμισμα, για τρίτη συνεχή χρονιά, έπεσε στη Β' Ομάδα (εργαζόμενοι).

Επίσκεψη του Γενικού Γραμματέα της Σ.Ε.Κ.

Την Παρασκευή, 22 Φεβρουαρίου 2002, επισκέφθηκε την Ο.Κ.Ε. ο κ. Δημήτριος Κιττένης, Γενικός Γραμματέας της Συνομοσπονδίας Εργατών Κύπρου.

Στη συνάντηση που είχε με τον καθηγητή κ. Ανδρέα Κιντή, Πρόεδρο της Ο.Κ.Ε. Ελλάδος, ενημερώθηκε για το θεσμό και τη λειτουργία του στην Ελλάδα, καθώς και για τη δυνατότητα ίδρυσης αντίστοιχου θεσμού στη Κύπρο.

Σε συνέχεια της συνάντησης των Αθηνών ο κ. Δημήτριος Πολίτης, Αντιπρόεδρος της Ο.Κ.Ε., συμμετείχε στο 25^ο Παγκύπριο Συνέδριο της Σ.Ε.Κ., που πραγματοποιήθηκε στις 15-17 Μαΐου 2002, στη Λευκωσία.

Συνάντηση "CESlink"

Την Παρασκευή, 17 Μαΐου 2002, πραγματοποιήθηκε στις εγκαταστάσεις του Ο.Τ.Ε. στο Μαρούσι, Συνάντηση για το project "CESlink".

Στην εκδήλωση συμμετείχαν εκπρόσωποι από την Ο.Κ.Ε. των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και από τις Ο.Κ.Ε. Γαλλίας, Ελλάδος, Ισπανίας, Ιταλίας, Ολλανδίας και Πορτογαλίας.

Από την Ο.Κ.Ε. Ελλάδος συμμετείχε η Υπεύθυνη Δημοσίων και Διεθνών Σχέσεων κα Μ. Θεοδώρου.

Στη Συνάντηση συζητήθηκαν τα εξής θέματα:

1. Η Συντακτική Συνέλευση για το μέλλον της Ευρώπης. Δράσεις της Ο.Κ.Ε. των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των εθνικών Ο.Κ.Ε.

2. "CESlink 2002". Πρόγραμμα εργασίας - Μελλοντικές δραστηριότητες και εκδηλώσεις.

3. Διεύρυνση. Συμμετοχή των υποψηφίων χωρών στο project "CESlink".

4. "enLACES". Συναντήσεις της οργανωμένης κοινωνίας των πολιτών σε Ευρώπη, Λατινική Αμερική και Καραϊβική.

Το ίδιο βράδυ, η Ο.Κ.Ε. παρέθεσε δείπνο προς τιμή των συμμετεχόντων, οι οποίοι εξέφρασαν ιδιαίτερα θετικές εντυπώσεις για την οργάνωση και τη θεματολογία της Συνάντησης στην Αθήνα.

Η επόμενη Συνάντηση "CESlink" θα πραγματοποιηθεί στη Ρώμη, το φθινόπωρο του 2002.

Επίσκεψη φοιτητών από τον Καναδά

Πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη, 9 Μαΐου 2002, στα γραφεία της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής της Ελλάδος, επίσκεψη φοιτητών από πανεπιστήμια του Καναδά.

Οι φοιτητές ενημερώθηκαν για το θεσμό της Ο.Κ.Ε., καθώς και για το έργο και τις δραστηριότητες της μέχρι σήμερα. Πολλοί από αυτούς εξεδήλωσαν έντονο ενδιαφέρον και για τη μελλοντική τους ενημέρωση για τη λειτουργία του θεσμού στην Ελλάδα και την Ευρώπη.

Εκλογή Εκτελεστικής Επιτροπής της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής της Ελλάδος

Την Τρίτη, 5 Μαρτίου 2002, διεξήχθησαν εκλογές για την ανάδειξη της νέας Εκτελεστικής Επιτροπής της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής της Ελλάδος (Ο.Κ.Ε.).

Μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής της Ο.Κ.Ε. εξελέγησαν οι κ.κ. Νικόλαος Αναλυτής, Χαράλαμπος Κεφάλας, Νικόλαος Σκορίνης (Α΄ Ομάδα), Κωνσταντίνος Κόλλιας, Στέφανος Λαιμός, Κωνσταντίνος Παπαντωνίου (Β΄ Ομάδα) και Νικόλαος Γιατράκος, Στέλιος Κουρνιακός και Χρήστος Σπίρτζης (Γ΄ Ομάδα).

Εκδηλώσεις στο Καρπενήσι, την Πάτρα και την Τρίπολη

Η Περιφέρεια της Στερεάς Ελλάδας οργάνωσε Ημερίδα με θέμα «Περιφερειακή Ανάπτυξη και Γ΄ Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης».

Η Ημερίδα πραγματοποιήθηκε το Σάββατο, 19 Ιανουαρίου 2002, στο ξενοδοχείο "MONTANA", στο Καρπενήσι.

Στη διάρκεια της Ημερίδας παρουσιάστηκε το έργο της Ο.Κ.Ε., η συμμετοχή της στο Γ΄ Κ.Π.Σ., καθώς και οι απόψεις της για την περιφερειακή ανάπτυξη και τα Περιφερειακά Επιχειρησιακά Προγράμματα (Π.Ε.Π.). Στην εκδήλωση συμμετείχαν ο κ. Σ. Παπασπύρου, Πρόεδρος της ΑΔΕΔΥ και Μέλος της Ολομέλειας της Ο.Κ.Ε., ο κ. Κ. Κόλλιας, Μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής της Ο.Κ.Ε., και ο κ. Γ. Παπανίκος, Γενικός Γραμματέας της Ο.Κ.Ε.

Επίσης, Επιτροπή της Ο.Κ.Ε. αποτελούμενη από τον κ. Κ. Κόλλια, τον κ. Τ. Αποστολόπουλο, Μέλος της Ολομέλειας, τον κ. Α. Βλαχογιάννη, Εμπειρογνώμονα, τον κ. Γ. Παπανίκο, καθώς και στελέχη της Επιτροπής, συμμετείχαν σε ανάλογες εκδηλώσεις στην Πάτρα και την Τρίπολη.

Σημειώνεται ότι η Ο.Κ.Ε. πρόκειται να εκφράσει Γνώμη και για τα δεκατρία Π.Ε.Π. που εξελίσσονται στις Περιφέρειες.

Πρόγραμμα "TRESMED"

Η Ευρωμεσογειακή Συνεργασία, ως μία πολυμερής σχέση, άρχισε να αναπτύσσεται στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά πρόσφατα, στα μέσα της δεκαετίας του 1990.

Με αφετηρία το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Κέρκυρας, η Ευρωπαϊκή Ένωση ξεκίνησε μία προσπάθεια αναβάθμισης της ευρωμεσογειακής πολιτικής της. Στο πλαίσιο αυτής της πολιτικής, αποφασίστηκε να συγκληθεί η Διάσκεψη της Βαρκελώνης στις 27 και 28 Νοεμβρίου του 1995, με τη συμμετοχή των Υπουργών Εξωτερικών της Ε.Ε. και δώδεκα ακόμη μεσογειακών κρατών: Αίγυπτος, Αλγερία, Ιορδανία, Ισραήλ, Κύπρος, Λίβανος, Μάλτα, Μαρόκο, Παλαιστίνη (στα επίσημα κείμενα αποκαλείται ως "εδάφη"), Συρία, Τουρκία και Τυνησία.

Η Διάσκεψη της Βαρκελώνης έθεσε με τη Δήλωσή της τις βάσεις της νέας Ευρωμεσογειακής Συνεργασίας πάνω στους ακόλουθους άξονες:

α) Πολιτική συνεργασία με στόχο τη μετατροπή της μεσογειακής λεκάνης σε χώρο ειρήνης και σταθερότητας με ιδιαίτερη αναφορά στα δικαιώματα του ανθρώπου, τις σχέσεις καλής γειτονίας κ.λπ.

β) Οικονομική συνεργασία με στόχο τη δημιουργία Ζώνης Ελεύθερων Συναλλαγών ως το 2010, με έμφαση στα αγροτικά και τα βιομηχανικά προϊόντα.

γ) Κοινωνική και πολιτιστική συνεργασία, με στόχο την επικοινωνία σε επίπεδο κοινωνίας των πολιτών. Η συνεργασία αυτή περιλαμβάνει, ανάμεσα στα άλλα, θέματα περιβάλλοντος, υγείας, μεταφορών, εργασίας, τουρισμού, μετανάστευσης κ.λπ.

Στο πλαίσιο αυτό, μια κοινή πρωτοβουλία που προωθείται από τα ευρωμε-

σογειακά Οικονομικά και Κοινωνικά Συμβούλια είναι το πρόγραμμα "TRESMED", το οποίο αντιπροσωπεύει μια νέα περίοδο συνεργασίας μέσα από συγκεκριμένες δράσεις και προγράμματα. Το "TRESMED" διαχειρίζεται το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο της Ισπανίας και βασίζεται στην ευρεία συμμετοχή των ευρωπαϊκών και των μεσογειακών Συμβουλίων.

Στο τρίτο μέρος του "TRESMED", που πραγματοποιήθηκε από τις 3-15 Ιουνίου 2002 στο Παρίσι, τη Μαδρίτη και την Αθήνα, συμμετείχαν εκπρόσωποι από τα Συμβούλια της Αλγερίας, του Λιβάνου, της Μάλτας, του Μαρόκου και της Τυνησίας, καθώς και ο Γενικός Γραμματέας και στελέχη του Συμβουλίου της Ισπανίας.

Κατά την πρώτη ημέρα της επίσκεψής τους στα γραφεία της Ο.Κ.Ε., την Πέμπτη 13 Ιουνίου 2002, τους υποδέχθηκαν ο Πρόεδρος, ο Γενικός Γραμματέας και η Υπεύθυνη Δημοσίων και Διεθνών Σχέσεων της Ο.Κ.Ε., ενώ στη συνέχεια ο καθηγητής κ. Γ. Κουκουλές, Πρόεδρος του Ο.ΜΕ.Δ, και η κα Μ. Γιαννακούρου, επιστημονική συνεργάτης της Ο.Κ.Ε., τους ενημέρωσαν για τον κοινωνικό διάλογο στην Ελλάδα.

Τη δεύτερη μέρα της επίσκεψής τους οι κ.κ. Κ. Κόλλιας και Ν. Γιατράκος, Μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής, και Γ. Παυλιδάκης, Μέλος της Ολομέλειας της Ο.Κ.Ε. τους ενημέρωσαν για τις Ομάδες και τη συμμετοχή τους στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή της Ελλάδος.

Επίσης, η Ο.Κ.Ε. μερίμνησε για τη συμμετοχή των προσκεκλημένων σε ψυχαγωγικά και επιμορφωτικά προγράμματα στην Αθήνα.

Επίσκεψη του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου της Κίνας

Πραγματοποιήθηκε, από τις 21-24 Ιουνίου 2002, επίσκεψη οκταμελούς αντιπροσωπείας από το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο της Κίνας.

Η αντιπροσωπεία, με επικεφαλής τον Πρόεδρο του Συμβουλίου της Κίνας κ. Chen Jinhua, συμμετείχε σε κοινή συνάντηση με την Ο.Κ.Ε. Ελλάδος, το Σάββατο 22 Ιουνίου 2002, στο ξενοδοχείο "Ledra Marriott".

Στη συνάντηση, στην οποία προήδρευσε ο Πρόεδρος της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής της Ελλάδος καθηγητής κ. Ανδρέας Κιντής, συμμετείχαν επίσης ο πρέσβης της Κίνας στην Ελλάδα κ. Zhen Jianguo, το Μέλος της Ολομέλειας της Ο.Κ.Ε. κ. Γεώργιος Παυλιδάκης, ο Γενικός Γραμματέας της κ. Γρηγόριος Παπανίκος, η Υπεύθυνη Δημοσίων και Διεθνών Σχέσεων κα Μάρθα Θεοδώρου, καθώς και οι εμπειρογνώμονες κα Αναστασία Κουτσιβίτου και κ. Γεώργιος Ρωμανιάς, οι οποίοι ενημέρωσαν την αντιπροσωπεία για το θεσμό της Ο.Κ.Ε. και το έργο που έχει επιτελέσει μέχρι σήμερα στην Ελλάδα και τις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επίσης, η αντιπροσωπεία από το Συμβούλιο της Κίνας συμμετείχε σε μια σειρά επισκέψεων σε αρχαιολογικούς χώρους της Ελλάδος, καθώς και σε εκδηλώσεις που οργανώθηκαν προς τιμήν της.

Ευρωμεσογειακή Σύνοδος Κορυφής των Οικονομικών

Συνέχεια από τη σελ. 1

Στη Σύνοδο Κορυφής του 2002 στην Αθήνα συζητήθηκαν τα θέματα:

- Διεθνές εμπόριο και κοινωνική ανάπτυξη
- Το εξωτερικό χρέος των χωρών της Νότιας Μεσογείου

Την πρώτη μέρα της Συνόδου, Τετάρτη 6 Μαρτίου 2002, χαιρετισμό απήθυνε ο Γενικός Γραμματέας Ευρωπαϊκών Υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών κ. Ηλίας Πλασκοβίτης, καθώς και ο Πρόεδρος της Ο.Κ.Ε. Ελλάδος καθηγητής κ. Ανδρέας Κιντής και ο Πρόεδρος της Ο.Κ.Ε. των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κ. Göke Frerichs. Στην εκδήλωση παρευρέθηκαν πρέσβεις, καθώς και εκπρόσωποι οργανώσεων και φορέων της Ελλάδος.

Στη διάρκεια της πρώτης συνεδρίασης συζητήθηκε το θέμα «Το καθεστώς της Ευρωμεσογειακής Συνεργασίας και η ανάπτυξη του συμβουλευτικού ρόλου στον Ευρωμεσογειακό χώρο», με παρεμβάσεις των εκπροσώπων των Οικονομικών και Κοινωνικών Συμβουλίων.

Στη διάρκεια της δεύτερης συνεδρίασης συζητήθηκε το θέμα «Διεθνές εμπόριο και κοινωνική ανάπτυξη».

Συγκεκριμένα, τονίστηκε ότι η Συμφωνία Ελευ-

θέρων Συναλλαγών εξακολουθεί να αποτελεί πρωτεύοντα στόχο της Διαδικασίας της Βαρκελώνης και το σημαντικότερο μέσο για την ουσιαστική βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και της ανάπτυξης των χωρών της Ευρωμεσογειακής Εταιρικής Σχέσης. Στο πλαίσιο αυτό πρέπει να επισπευσθεί σημαντικά η διαδικασία (διαπραγμάτευση, υπογραφή και κύρωση, όπου χρειάζεται) για την έναρξη ισχύος των Ευρωμεσογειακών Συμφωνιών Εταιρικής Σχέσης.

Όμως οι συμφωνίες δεν παρέχουν καμία απολύτως εγγύηση της προώθησης της ανάπτυξης στη ζώνη, αν οι ενδιαφερόμενες χώρες δεν προβούν στην απαραίτητη μεταρρυθμιστική διαδικασία που θα εξασφαλίσει την πλήρη μετάβασή τους σε μια ανοικτή οικονομία της αγοράς με κοινωνική διάσταση.

Επίσης, διατυπώθηκε η θέση ότι η Ε.Ε. πρέπει να διπλασιάσει τις προσπάθειές της για την παροχή τεχνικής βοήθειας στις χώρες αυτές, προκειμένου να ενισχυθεί η διάσταση "Νότου - Νότου" της διαδικασίας.

Επίσης, πρέπει να ενισχυθεί ο ρόλος των φορέων της κοινωνίας των πολιτών στη Διαδικασία και να προαχθεί το έργο τους ως κοινωνικών συνομιλητών

έναντι των κυβερνήσεων των χωρών τους, μέσω της πληροφόρησής τους σχετικά με τις τρέχουσες διαπραγματεύσεις για τις Συμφωνίες Σύνδεσης.

Παράλληλα, πρέπει να υποστηριχθεί σαφώς ο ρόλος των επιχειρήσεων ως πρωταρχικών παραγόντων για την προαγωγή της ανάπτυξης, της δημιουργίας απασχόλησης, των οικονομικών και κοινωνικών μεταρρυθμίσεων και της σταδιακής ελευθέρωσης των αγορών.

Τέλος, στην εισήγηση τονίστηκε ότι είναι ιδιαίτερα σημαντικό να συνεχιστούν οι προσπάθειες για την προαγωγή της σταθερότητας και της συνύπαρξης των χωρών της περιοχής αυτής. Αυτοί οι δύο παράγοντες έχουν καθοριστική σημασία για τη γενικευμένη πρόοδο της ευρωμεσογειακής ζώνης και την επίτευξη διαρκούς ειρήνης.

Στη διάρκεια της τρίτης συνεδρίασης πραγματοποιήθηκε παρουσίαση των Ενδιάμεσων Εκθέσεων σχετικά με την εφαρμογή των προγραμμάτων Συνεργασίας «TRESMED - Το συμβουλευτικό έργο των οικονομικών και κοινωνικών εταίρων» και «Κοινωνικός Διάλογος και Κοινωνικά Συστήματα».

Τη δεύτερη μέρα της Συνόδου, Πέμπτη 7 Μαρτίου 2002, στη διάρκεια της τέταρτης συνεδρίασης πραγματοποιήθηκε παρουσίαση Έκθεσης με θέμα

και Κοινωνικών Συμβουλίων και παρόμοιων θεσμών

«Το εξωτερικό χρέος των χωρών της Νότιας Μεσογείου».

Στη σχετική εισήγηση, διατυπώθηκε η θέση ότι το πρόβλημα του εξωτερικού χρέους των αναπτυσσόμενων χωρών και ιδίως εκείνων της Νότιας και Ανατολικής Μεσογείου τίθεται από άποψη κοινωνικής δικαιοσύνης και οικονομικής σταθερότητας, και κατά συνέπεια σε όρους διασφάλισης της ειρήνης και της περιφερειακής σταθερότητας.

Τα μέτρα που έχουν παρθεί για την αντιμετώπιση του προβλήματος αυτά είναι ανεπαρκή, ιδιαίτερα για τις χώρες εταίρους της Μεσογείου που έχουν μέτρια εισοδήματα και συνεπώς αποκλείονται από αποφάσεις κατάργησης ή μετατροπής του χρέους τους.

Συμπερασματικά στην έκθεση εκφράστηκαν συστάσεις για την ίδρυση ευρωμεσογειακού φόρουμ των οφειλέτιδων χωρών και την ίδρυση ενός ευρωμεσογειακού παρατηρητηρίου του χρέους των χωρών εταίρων της Μεσογείου, καθώς και τη μετατροπή του χρέους υπέρ δράσεων τοπικής ανάπτυξης.

Στη διάρκεια της πέμπτης συνεδρίασης πραγματοποιήθηκε παρουσίαση Έκθεσης της Επιτροπής

Προετοιμασίας της Συνόδου για την εφαρμογή του Προγράμματος Εργασίας 2000-2001.

Τέλος, στη διάρκεια της έκτης συνεδρίασης πραγματοποιήθηκε Ψήφιση της Κοινής Δήλωσης και Ψήφιση του Ανακοινωθέντος προς την 5η Ευρωμεσογειακή Διάσκεψη των Υπουργών Εξωτερικών στη Βαρκελώνη.

Στην Κοινή Δήλωση τα Οικονομικά και Κοινωνικά Συμβούλια και οι παρόμοιοι θεσμοί ανανέωσαν την υποστήριξή τους στη διαδικασία της Βαρκελώνης, τη σημασία της οποίας και την ανάγκη για άμεσα αποτελέσματα ενισχύουν τα σημερινά γεγονότα.

Επίσης, εξέφρασαν τη μεγάλη τους ανησυχία για την κλιμάκωση της βίας στην Μέση Ανατολή, θύματα της οποίας είναι κυρίως τα μέλη της Κοινωνίας των Πολιτών και απηύθυναν έκκληση προς όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη να επανέλθουν στην τράπεζα των διαπραγματεύσεων για μια συνολική, δίκαιη και μόνιμη ειρήνη στη Μέση Ανατολή.

Τέλος, επιβεβαίωσαν τη βούλησή τους να συμβάλουν με το διάλογο στην ειρήνη και την αμοιβαία κατανόηση, καθώς και τη δέσμευσή τους να καταπολεμήσουν τη μισαλλοδοξία, τις διακρίσεις, το ρατσισμό και την ξενοφοβία και επεσήμαναν ότι μόνο ο τακτικός και εποικοδομητικός διάλογος

μεταξύ των πληθυσμών θα επιτρέψει την ενίσχυση της αμοιβαίας αποδοχής και κατανόησης και θα συμβάλει στην ειρήνη στην περιοχή.

Η Ευρωμεσογειακή Σύνοδος Κορυφής των Οικονομικών και Κοινωνικών Συμβουλίων και παρόμοιων θεσμών πραγματοποιήθηκε πριν από την 5η Ευρωμεσογειακή Διάσκεψη των Υπουργών Εξωτερικών στη Βαρκελώνη, παρέχοντας τη δυνατότητα στους εκπροσώπους των οικονομικών και κοινωνικών φορέων των 27 χωρών που συμμετέχουν στη Σύνοδο Κορυφής να διαβιβάσουν πολιτικό μήνυμα στη διάσκεψη των Υπουργών Εξωτερικών στο πλαίσιο της Ευρωμεσογειακής Συνεργασίας.

Συνάντηση της Επιτροπής Παρακολούθησης της Ευρωμεσογειακής Συνεργασίας

Πραγματοποιήθηκε στις 21 Ιανουαρίου του 2002, στα γραφεία της Ο.Κ.Ε., συνάντηση της Επιτροπής Παρακολούθησης της Ευρωμεσογειακής Συνεργασίας (Euromed Follow-up Committee).

Σκοπός της συνάντησης ήταν η προετοιμασία της Ευρωμεσογειακής Συνόδου των Οικονομικών και Κοινωνικών Συμβουλίων και παρόμοιων θεσμών, στις 6 και 7 Μαρτίου 2002, στην Αθήνα.

Στη συνάντηση παρευρέθησαν ο Πρόεδρος της Επιτροπής Παρακολούθησης και Μέλος της Ο.Κ.Ε. των Ε.Κ. κ. Confalonieri, οι κ.κ. Giannini, Brini, Puppo και κα Riccicocchi από την Ο.Κ.Ε. Ιταλίας (CNEL), ο κ. Belhadjoudja από το Εθνικό Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο Αλγερίας (CNES), και ο Γενικός Γραμματέας κ. Παπανίκος, καθώς και στελέχη, από την Ο.Κ.Ε. Ελλάδος.

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ**«Οι δαπάνες υγείας στην Ελλάδα
Μεθοδολογικά προβλήματα στη μέτρηση και συνέπειες για τις πολιτικές υγείας»**

Επιμελητές Έκδοσης: Γιάννης Κυριόπουλος & Κυριάκος Σουλιώτης
Εκδόσεις: Παπαζήση, 2002

Η παρούσα έκδοση συνθέτει τις απόψεις ειδικών επιστημόνων του χώρου της υγείας, σχετικά με τους τρόπους συλλογής και ανάλυσης στοιχείων των δαπανών υγείας στην Ελλάδα.

Τα τρία πρώτα κεφάλαια του βιβλίου παρουσιάζουν τις μεθοδολογικές προσεγγίσεις μέτρησης των δαπανών υγείας. Αναλυτικά, στο πρώτο κεφάλαιο παρουσιάζεται ένας νέος τρόπος υπολογισμού των δαπανών υγείας του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ), που βασίζεται στο σύστημα των λογαριασμών υγείας. Στο δεύτερο κεφάλαιο εξετάζονται τα βασικά στοιχεία και οι λογαριασμοί των δαπανών υγείας των ελληνικών εθνικών λογαριασμών και τέλος, στο τρίτο κεφάλαιο παρουσιάζεται εκτενώς ο τρόπος μέτρησης και υπολογισμού των δαπανών υγείας, βασισμένος στις έρευνες οικογενειακών προϋπολογισμών.

Στο τέταρτο κεφάλαιο παρουσιάζεται το ύψος της συνολικής δαπάνης υγείας στην Ελλάδα (9,1%, το 2000), εν συγκρίσει με τη δημιουργία μιας αποτελεσματικής άσκησης πολιτικής υγείας, ενώ η ανάλυση ορισμένων οικονομικών δεικτών και η χρησιμοποίησή τους ως εργαλείο άσκησης πολιτικής υγείας παρουσιάζονται στο πέμπτο κεφάλαιο.

Στο έκτο κεφάλαιο γίνεται μια συγκριτική παρουσίαση της ανταγωνιστικότητας και των δαπανών υγείας, στο πλαίσιο της ελληνικής οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης και στο έβδομο κεφάλαιο αναλύονται οι προτεραιότητες της πολιτικής υγείας στην Ελλάδα, σε ό,τι αφορά στη διαχείριση των οικονομικών πόρων του συστήματος.

Στο παράρτημα εξετάζονται οι παράλληλες εξαγωγές των φαρμάκων και πώς επηρεάζουν το ύψος των φαρμακευτικών δαπανών, καθώς και η μεθοδολογία υπολογισμού της οδοντιατρικής δαπάνης στη χώρα μας.

Συμπερασματικά, οι συγγραφείς καταλήγουν στο γεγονός ότι η άσκηση αποτελεσματικής πολιτικής υγείας στην Ελλάδα απαιτεί την εξεύρεση έγκυρων στατιστικών στοιχείων, ικανών να προβάλλουν σε μέγιστο βαθμό τις ανάγκες των ελλήνων πολιτών στην παροχή φροντίδας υγείας.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ**Η Οδηγία 2002/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11.3.2002****"Περί θεσπίσεως γενικού πλαισίου ενημερώσεως και διαβουλεύσεως των εργαζομένων στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα"**

Δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Ε.Ε. (L 080 της 23.3.2002, σελ. 29-34) η Οδηγία 2002/14/ΕΚ με το ανωτέρω θέμα. Η Οδηγία αυτή είχε εγκριθεί στο Συμβούλιο Κοινωνικών Υποθέσεων του Δεκεμβρίου του 2001 και αποτελεί την κατάληξη επανειλημμένων (αποτυχημένων αρχικά) προσπαθειών που έγιναν για να υπάρξει κοινοτικό νομοθέτημα στο θέμα αυτό, ήδη από τη δεκαετία του 1970.

Το περιεχόμενο της Οδηγίας αυτής μπορεί να συνοψισθεί ως εξής:

Στο προοίμιο τονίζεται ότι παρά το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο σε κοινοτικό και εθνικό πλαίσιο, έχουν κατά καιρούς ληφθεί σοβαρές επιχειρηματικές αποφάσεις με αρνητικές επιπτώσεις στους εργαζομένους που δεν υπήρξαν αντικείμενο επαρκούς ενημέρωσης και διαβούλευσης. Παράλληλα, επικρίνονται τα υφιστάμενα θεσμικά πλαίσια επειδή δίδουν υπερβολική έμφαση "στην εκ των υστέρων αντιμετώπιση των αλλαγών χωρίς να λαμβάνουν υπόψη τις οικονομικές παραμέτρους των αποφάσεων και χωρίς να ευνοούν μια πραγματική πρόβλεψη της εξέλιξης της απασχόλησης μέσα στην επιχείρηση και την πρόληψη των κινδύνων".

Σύμφωνα με το άρθρο 1, σκοπός της Οδηγίας είναι "η θέσπιση ενός γενικού πλαισίου που καθορίζει τις ελάχιστες απαιτήσεις όσον αφορά το δικαίωμα για ενημέρωση και διαβούλευση των εργαζομένων στις επιχειρήσεις ή εγκαταστάσεις στην Κοινότητα".

Μετά τους απαραίτητους ορισμούς που δίδονται στο άρθρο 2, το άρθρο 3 αναφέρει ότι η Οδηγία εφαρμόζεται σε επιχειρήσεις με τουλάχιστον 50 εργαζόμενους ή σε εγκαταστάσεις (στην Ελλάδα έχει καθιερωθεί ο όρος "εκμεταλλεύσεις") με 20 τουλάχιστον εργαζόμενους. Ρητά προβλέπει ότι τα Κράτη Μέλη μπορούν να εξαιρέσουν επιχειρήσεις ή εγκαταστάσεις με πολιτικούς, θρησκευτικούς, φιλανθρωπικούς, εκπαιδευτικούς, επιστημονικούς κ.λπ. σκοπούς ή σκοπούς επαγγελματικής οργάνωσης. Επίσης, προβλέπεται η δυνατότητα εξαίρεσης, σε εθνικό επίπεδο, των πληρωμάτων των ποντοπόρων πλοίων με την καθιέρωση ειδικών γι'αυτά διατάξεων.

Στο άρθρο 4 προβλέπεται ότι αντικείμενο ενημέρωσης και διαβούλευσης αποτελούν

α) "η πρόσφατη και πιθανή εξέλιξη των δραστηριοτήτων και της οικονομικής κατάστασης της επιχείρησης ή της εγκατάστασης",

β) "η κατάσταση, η διάρθρωση και η πιθανή εξέλιξη της απασχόλησης μέσα στην επιχείρηση ή εγκατάσταση, καθώς και τα μέτρα πρόληψης που ενδεχομένως προβλέπονται σε περίπτωση ιδίως που η απασχόληση απειλείται" και

γ) "οι αποφάσεις που μπορούν να επιφέρουν ουσιαστικές μεταβολές στην οργάνωση της εργασίας ή στις συμβάσεις εργασίας, συμπεριλαμβανομένων όσων καλύπτονται από τις κοινοτικές διατάξεις..." για τις ομαδικές απολύσεις και για τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβίβασης επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων κ.λπ. Το ίδιο άρθρο προβλέπει ότι η ενημέρωση και η διαβούλευση πρέπει να πραγματοποιούνται σε χρόνο και με τρόπο και περιεχόμενο

που να είναι ενδεδειγμένος ώστε να έχουν νόημα.

Το άρθρο 5 προβλέπει τη δυνατότητα των κρατών μελών να αναθέσουν στους κοινωνικούς εταίρους να καθορίζουν με απευθείας μεταξύ τους συμφωνία τις πρακτικές λεπτομέρειες ενημέρωσης/διαβούλευσης.

Το άρθρο 6 υποχρεώνει τα Κράτη Μέλη να προβλέπουν ρήτρες εμπιστευτικότητας των παρεχόμενων από τον εργοδότη πληροφοριών που να δεσμεύουν τους εργαζόμενους και τους εμπειρογνώμονές τους στις περιπτώσεις που οι παρασχεθείσες πληροφορίες "τους ανακοινώθηκαν ρητά ως εμπιστευτικές χάριν προστασίας των νομίμων συμφερόντων της επιχείρησης ή της εγκατάστασης". Επίσης, ορίζει ότι τα Κράτη Μέλη προβλέπουν όρους και προϋποθέσεις υπό τις οποίες ο εργοδότης δεν υποχρεούται να ανακοινώσει πληροφορίες αν αυτό, λόγω της φύσης των πληροφοριών, θα εμπόδιζε σοβαρά τη λειτουργία της επιχείρησης ή της εγκατάστασης ή θα την έθιγε. Για όλα αυτά, τα Κράτη Μέλη προβλέπουν διοικητικές ή δικαστικές διαδικασίες σε περίπτωση που ο εργοδότης δεν παρέχει πληροφορίες επικαλούμενος την εμπιστευτικότητά τους.

Το άρθρο 7 υποχρεώνει τα κράτη να προστατεύουν τους εκπροσώπους των εργαζομένων κατά την άσκηση των σχετικών καθηκόντων τους.

Το άρθρο 8 προβλέπει τη θέσπιση από τα Κράτη Μέλη διοικητικών ή δικαστικών διαδικασιών και κυρώσεων σε περίπτωση μη τήρησης των υποχρεώσεων που προβλέπει η Οδηγία αυτή.

Το άρθρο 9 ορίζει ότι με την Οδηγία αυτή δεν θίγονται οι κοινοτικές και εθνικές διατάξεις για τις ειδικές διαδικασίες που προβλέπονται στις οδηγίες για τις ομαδικές απολύσεις, την προστασία των εργαζομένων σε περιπτώσεις μεταβίβασης των επιχειρήσεων και την καθιέρωση επιτροπών επιχειρήσεων ή μιας διαδικασίας σε επιχειρήσεις και ομίλους κοινοτικής κλίμακας. Επίσης, αποτυπώνει την αρχή της μη δυσμενούς μεταβολής του θεσμικού πλαισίου για την προστασία των εργαζομένων από την παρούσα Οδηγία.

Τα άρθρα 10 και 11 προβλέπουν τις μεταβατικές προθεσμίες. Το άρθρο 11 προβλέπει την υποχρέωση συμμόρφωσης ως τις 23.3.2005, ενώ το άρθρο 10 θεσπίζει την εξής εξαίρεση: σε όσα κράτη δεν υπάρχει ένα "γενικό, μόνιμο και κατοχυρωμένο σύστημα ενημέρωσης και διαβούλευσης με τους εργαζόμενους ούτε ένα γενικό, μόνιμο και κατοχυρωμένο σύστημα εκπροσώπησης των εργαζομένων στο χώρο εργασίας που θα τους επιτρέπει να εκπροσωπούνται για τους ανωτέρω σκοπούς", υπάρχει η δυνατότητα να περιορίζουν την εφαρμογή της Οδηγίας στις επιχειρήσεις με τουλάχιστον 150 εργαζόμενους ή στις εγκαταστάσεις με τουλάχιστον 100 εργαζόμενους μέχρι τις 23.3.2007 και σε επιχειρήσεις/εγκαταστάσεις με τουλάχιστον 100/50 εργαζόμενους μέχρι τις 23.3.2008.

Το άρθρο 12 προβλέπει ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξετάζει μέχρι τις 23.3.2005 σε συνεννόηση με τα Κράτη Μέλη και τους κοινωνικούς εταίρους την εφαρμογή της Οδηγίας αυτής.

Η Ο.Κ.Ε. ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

«Η συμβολή της Ο.Κ.Ε. στη χάραξη των γενικών προσανατολισμών των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το 2002»

Γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Στις 20 Μαρτίου του 2002, η Ο.Κ.Ε. των Ε.Κ. εξέδωσε Γνωμοδότηση πρωτοβουλίας με θέμα «Η συμβολή της Ο.Κ.Ε. στη χάραξη των γενικών προσανατολισμών των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το 2002».

Στόχος της συγκεκριμένης γνωμοδότησης είναι να προσφέρει τη βάση για την επεξεργασία των γενικών προσανατολισμών των οικονομικών πολιτικών για το 2002 από την Επιτροπή και το Συμβούλιο, να συμβάλει στην ανάπτυξη της δημόσιας συζήτησης που διεξάγεται σχετικά με τον συντονισμό και το περιεχόμενο των οικονομικών πολιτικών σε κοινοτικό επίπεδο και τέλος να προωθήσει τη συζήτηση που διεξάγεται μεταξύ των οργανώσεων και κοινωνικοοικονομικών ομάδων που εκπροσωπούνται στην Ο.Κ.Ε.

Το έγγραφο "γενικοί προσανατολισμοί των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών και της Κοινότητας" αποτελεί έγγραφο καθοριστικής σημασίας για την κοινοτική οικονομική πολιτική. Πρόκειται για μια (μη δεσμευτική) σύσταση του Συμβουλίου η οποία καταρτίζεται με βάση τη σχετική σύσταση της Επιτροπής και την τελική δήλωση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Το Συμβούλιο ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με το περιεχόμενο της σύστασής του. Η υλοποίηση των γενικών προσανατολισμών ελέγχεται στα πλαίσια διακυβερνητικής διαδικασίας. Σε περίπτωση που διαπιστωθούν παραβάσεις θα μπορεί να διατυπωθεί νέα σύσταση προς τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη η οποία θα μπορούσε να αποτελέσει κύρωση εφόσον δημοσιευθεί. Συγκεκριμένες οδηγίες για την οικονομική πολιτική, πέρα από την αρχή της ανοικτής οικονομίας της αγοράς με ελεύθερο ανταγωνισμό και ενθάρρυνση της αποτελεσματικής αξιοποίησης των πόρων, περιέχει το κεφάλαιο της Συνθήκης για την οικονομική πολιτική, μόνο στις οδηγίες σχετικά με τη δημοσιονομική πολιτική. Σκοπός των οδηγιών αυτών είναι να διασφαλισθεί ότι οι δημοσιονομικές πολιτικές που εφαρμόζονται με ευθύνη των κρατών μελών και είναι προσανατολισμένες προς την τιμαριθμική σταθερότητα δεν θα δυσχεράνουν την εφαρμογή της νομισματικής πολιτικής που χαράσσεται στα πλαίσια του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΚΤ). Το Σύμφωνο για τη σταθερότητα και την οικονομική ανάπτυξη συμπληρώνει και στηρίζει τους γενικούς προσανατολισμούς στο πλαίσιο της ΟΝΕ.

Στη Γνώμη της Ο.Κ.Ε. των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων γίνεται αναφορά στη φιλοσοφία της Συνθήκης του Μάαστριχτ και αξιολόγηση της προσέγγισης όσον αφορά τη γενική οικονομική πολιτική. Κατ' αρχήν επισημαίνεται ότι η εισαγωγή των χαρτονομισμάτων σε ευρώ, ως μέσο πληρωμής, η σύγκλιση της Συνέλευσης, η οποία θα εξετάσει το μέλλον της Ένωσης, καθώς και η επικείμενη διεύρυνση της Κοινότητας, οδηγούν προς το ερώτημα αν η ισχύουσα διαδικασία χάραξης και ελέγχου της εφαρμογής των γενικών προσανατολισμών της οικονομικής πολιτικής ανταποκρίθηκε στις προσδοκίες και αν μπορεί να ανταποκριθεί στις προκλήσεις του μέλλοντος.

Στα θετικά στοιχεία συγκαταλέγεται η δημιουργία των

προϋποθέσεων σταθερότητας για μια επιτυχημένη υλοποίηση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης καθώς το γεγονός ότι, τόσο η τήρηση των κανόνων δημοσιονομικής πολιτικής που θεσπίζει η Συνθήκη, όσο και το σύμφωνο σταθερότητας και ανάπτυξης, συμβάλλουν στην αναχαίτιση των αρνητικών επιπτώσεων στην χρηματοπιστωτική πολιτική των εταίρων αλλά και στη γενική νομισματική πολιτική της Νομισματικής Ένωσης. Ακόμη διαπιστώνεται ότι η μισθολογική και εισοδηματική πολιτική των κοινωνικών εταίρων, οι οποίες δεν αναφέρονται στη Συνθήκη, προσαρμόστηκαν στις απαιτήσεις της σταθερότητας που θέτει η Ευρωπαϊκή Ένωση καλύτερα από ό,τι αναμενόταν. Το γεγονός αυτό οδήγησε σε έναν συνδυασμό πολιτικών για τη Νομισματική Ένωση γενικά ο οποίος, παρά τις σημερινές δυσμενείς συγκυρίες, οι οποίες οφείλονται ουσιαστικά σε εξωτερικούς παράγοντες, ενόησε την ανάπτυξη και την απασχόληση περισσότερο απ' ό,τι θα είχε συμβεί χωρίς τη Νομισματική Ένωση.

Εντούτοις σημειώνεται και μια σειρά αρνητικών επιπτώσεων. Σε ορισμένα κράτη μέλη η εδραίωση του δημοσιονομικού προϋπολογισμού δεν προωθήθηκε επαρκώς σε περιόδους θετικής συγκυρίας ώστε να αξιοποιηθούν απόλυτα οι αυτόματοι σταθεροποιητές σε περιόδους αδύνατης συγκυρίας και να αναπτυχθεί μια δραστήρια αντικυκλική πολιτική. Σε αυτό προστίθεται και το γεγονός ότι σε πολλά κράτη μέλη οι δημόσιες επενδύσεις αλλά και οι δαπάνες για την εκπαίδευση και τη διασφάλιση του ανθρωπίνου κεφαλαίου υπέστησαν τις συνέπειες της εδραίωσης του δημοσιονομικού προϋπολογισμού, γεγονός το οποίο όχι μόνο περιορίζει την εσωτερική ζήτηση αλλά ενδέχεται να αποτελέσει και πηγή μελλοντικών προβλημάτων στη διαδικασία προώθησης και επανάκτησης της πλήρους απασχόλησης. Συνολικά μπορεί να λεχθεί ότι στην Κοινότητα και τη Νομισματική Ένωση δεν επιτεύχθηκε η ανάπτυξη διαρκούς σχεδίου μακροοικονομικής πολιτικής το οποίο να στηρίζεται σε ευρύτατη συναίνεση και το οποίο αφενός θα μπορούσε να συμβάλει σε επίπεδο Νομισματικής Ένωσης στην επίτευξη συνδυασμού πολιτικών μεταξύ της νομισματικής, της δημοσιονομικής και της μισθολογικής πολιτικής, και αφετέρου θα εμποδίζει, στο μέτρο του δυνατού, την υπερθέρμανση της πληθωριστικής εξέλιξης στο εσωτερικό και στο εξωτερικό της Κοινότητας και την εξασθένηση της συγκυρίας ώστε να μπορεί να επιτευχθεί, σε συνδυασμό με την ανάπτυξη των παραγωγικών ικανοτήτων, μια όσο το δυνατόν αειφόρος ανάπτυξη της γενικής οικονομικής ζήτησης. Μόνο υπό τους όρους αυτούς και με ταυτόχρονη αυξημένη οικονομική απόδοση θα είναι δυνατόν να αναπτυχθούν οι επενδύσεις σε βαθμό ώστε να αξιοποιηθεί το μεγάλο δυναμικό ανάπτυξης και απασχόλησης που διατίθεται στην Κοινότητα, σύμφωνα με τους στόχους του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Λισσαβόνας.

Όσον αφορά στους γενικούς προσανατολισμούς για το 2002, η Ο.Κ.Ε. των Ε.Κ. διατυπώνει προτάσεις για τη βελτίωση των διαδικασιών. Επίσης, αναφέρεται στην ανάλυση της διαρκώς μεταβαλλόμενης οικονομικής

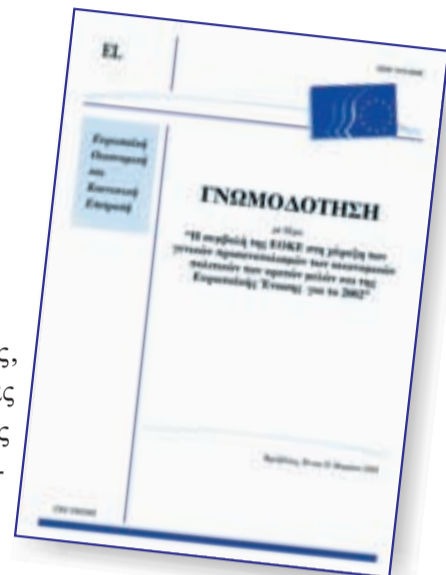
κατάστασης, προχωρώντας σε προτάσεις για τη βελτίωση της ποιότητας της ανάλυσης και τονίζει

«...ότι κάτω από τις σημερινές συνθήκες η μακροοικονομική πολιτική οφείλει να στηρίζει την αναμενόμενη οικονομική ανάπτυξη και να την εντάξει σε μια αειφόρο και αυτοστηριζόμενη αναπτυξιακή διαδικασία η οποία θα καθιστά δυνατή την υλοποίηση των στόχων που τέθηκαν στη Λισσαβόνα σχετικά με την απασχόληση και την παραγωγικότητα.

Στο πλαίσιο αυτό, θα πρέπει για μια μεγάλη περίοδο (περίπου δέκα έτη) να επιτευχθεί μια σημαντική αύξηση του ΑΕΠ (περισσότερο από 3%) η οποία να υπερβαίνει σαφώς την τάση της παραγωγικότητας (κατά το παρελθόν ο μέσος όρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ανήλθε περίπου στο 2%). Παρόμοια ανάπτυξη μπορεί να επιτευχθεί μόνο με την προϋπόθεση ότι το συνολικό οικονομικό ποσοστό των επενδύσεων θα υπερβεί σταδιακά κατά πολλές ποσοστιαίες μονάδες το ΑΕΠ (δηλαδή από το σημερινό επίπεδο του 21-22% σε περίπου 25-26%).

Τέλος, στη Γνωμοδότηση της Ο.Κ.Ε. των Ε.Κ. αναφέρεται ότι οι μακροπρόθεσμες προκλήσεις που συνεπάγεται η γήρανση του πληθυσμού για την οικονομική πολιτική θα πρέπει να ληφθούν κατάλληλα υπόψη στα πλαίσια των γενικών προσανατολισμών της οικονομικής πολιτικής 2002. Επιπλέον υπογραμμίζεται ρητά ότι η αύξηση των εργαζομένων, όπως προβλέπεται από την στρατηγική της Λισσαβόνας, θα αντισταθμίσει σε μεγάλο βαθμό την αύξηση του αριθμού των ηλικιωμένων ατόμων κατά τα επόμενα 20 έτη. Κατ' αυτόν τον τρόπο η υλοποίηση της στρατηγικής της Λισσαβόνας αποκτά ακόμη μεγαλύτερη σημασία για την ισορροπία των συνταξιοδοτικών συστημάτων ακόμη κι αν το μακροπρόθεσμο πρόβλημα της γήρανσης του πληθυσμού δεν θα έχει επιλυθεί κατ' αυτόν τον τρόπο τα επόμενα 50 έτη.

Για το 2002, η χάραξη των γενικών προσανατολισμών της οικονομικής πολιτικής συμπίπτει με τη στιγμή της σύγκλισης της Συνέλευσης για το μέλλον της Κοινότητας αλλά και με τη στιγμή της επιτυχημένης εισαγωγής χαρτονομισμάτων και κερμάτων σε ευρώ. Σε αυτή τη δεδομένη στιγμή, η επιτυχία της Νομισματικής Ένωσης από τη μία πλευρά και η αποτυχία της Κοινότητας όσον αφορά την αξιοποίηση του τεράστιου δυναμικού που διαθέτει στον τομέα της απασχόλησης και της οικονομικής ανάπτυξης από την άλλη, αποτελεί μια αντίφαση που απαιτεί την γενική αναθεώρηση των διαδικασιών αλλά και το περιεχόμενο των οικονομικών πολιτικών. Η επικείμενη διεύρυνση της Κοινότητας καθιστά επείγοντως αναγκαία την επανεξέταση των μηχανισμών συντονισμού των οικονομικών πολιτικών.

Συνέντευξη του κ. Π. Παυλόπουλου καθηγητή Πανεπιστημίου Αθηνών Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας

Συνέχεια από τη σελ. 3

“veto” υπέρ της Τουρκίας για το θέμα του Ευρωστρατού. Τέτοιο “veto” είναι αδιανόητο υπέρ της Τουρκίας, δηλαδή χώρας μη μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και χώρας που δεν γνωρίζουμε αν και πότε θα γίνει μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η ως τώρα ολιγωρία της Κυβέρνησης έχει στοιχίσει πολλά στη Χώρα μας. Άρα κατά την Σύνοδο Κορυφής της Βαρκελώνης η Κυβέρνηση οφείλει να επανορθώσει τα μεγάλα σφάλματά της στον τομέα αυτόν.

Η Νέα Δημοκρατία, ως Κυβέρνηση, τι διάσταση θα δώσει στο θεσμό της Ο.Κ.Ε. ως γνωμοδοτικό όργανό της;

Η Νέα Δημοκρατία είναι ένα πραγματικά φιλελεύθερο κόμμα, το οποίο διαπνέεται από κοινωνική ευαισθησία. Η κοινωνική ευαισθησία προϋποθέτει κοινωνικό κράτος δικαίου. Και το κοινωνικό κράτος δικαίου έχει ανάγκη από θεσμούς όπως η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή. Δηλαδή έχει ανάγκη από θεσμούς οι οποίοι εκφράζουν την κοινωνία και μάλιστα εκφράζουν σημαντικούς και αντιπροσωπευτικούς χώρους της κοινωνίας. Ένας τέτοιος χώρος είναι βεβαίως, όπως τόνισα επανειλημμένα, και η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή. Γι' αυτό και η Νέα Δημοκρατία θ' αξιοποιήσει ιδιαίτερος τον θεσμό αυτό, ακόμα και πέρα και έξω από τις διαστάσεις που του δίνει σήμερα ο νόμος 2232/1994. Δεν είναι μόνον δηλαδή ότι θα διευρύνει το πεδίο εκείνο, εντός του οποίου πρέπει να ζητείται η γνώμη της Επιτροπής για ζητήματα τα οποία σχετίζονται με συγκεκριμένα θεσμικά μέτρα, αλλά θ' αξιοποιήσει το θεσμό ακόμη και πέρα από τα δεδομένα εκείνα τα οποία αφορούν τη λήψη θεσμικών μέτρων, δηλαδή την ψήφιση των νόμων. Η Νέα Δημοκρατία, όπως προκύπτει από το πρόγραμμά της, θ' αξιοποιήσει την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή για κάθε ζήτημα το οποίο σχετίζεται με την λήψη αποφάσεων, οι οποίες αφορούν την κοινωνική και οικονομική μας ζωή. Και αυτό, και για λόγους πρακτικούς αλλά και για λόγους δημοκρατικής ευαισθησίας. Από τη στιγμή κατά την οποία η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή παρουσιάζει αυτή την αντιπροσωπευτικότητα, θα ήταν κρίμα να μην αξιοποιήσουμε τις δυνατότητές της, έτσι ώστε και η εμπειρία της να είναι χρήσιμη αλλά και η αντιπροσωπευτικότητά της να προσδώσει περισσότερο δημοκρατικό κύρος στις αποφάσεις που λαμβάνονται από την νομοθετική και την εκτελεστική εξουσία. Θα ήθελα δε στο σημείο αυτό να επισημάνω ότι η Νέα Δημοκρατία καταδικάζει παραλείψεις της Κυβέρνησης, οι οποίες υποβάθμισαν και υποβαθμίζουν την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή. Μια τέτοια παράλειψη ήταν και το γεγονός ότι έφτασε στη Βουλή, και συγκεκριμένα στην αρμόδια Επιτροπή, το τελευταίο σχέδιο νόμου για την κοινωνική ασφάλιση χωρίς να έχει υπάρξει και η έκθεση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής προς τους Βουλευτές. Βεβαίως ήρθε αργότερα. Αλλά τι να το κάνει κανείς όταν οι Βουλευτές δεν είχαν τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής προηγουμένως, ήτοι στο στάδιο της Επιτροπής, οπότε και ο διάλογος είναι ιδιαιτέρως ουσιαστικός. Αυτό αποδεικνύει ότι η Κυβέρνηση Σημίτη μάλλον δεν υπολογίζει την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή όσο θα έπρεπε. Το αντίστροφο θα κάνει η Νέα Δημοκρατία.

Ποιες από τις Γνώμες ή τις Γνώμες Πρωτοβουλίας της Ο.Κ.Ε. διευκόλυναν ή υποστήριξαν το κοινοβουλευτικό σας έργο;

Όλες οι γνώμες τις οποίες εξέφρασε η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή για συγκεκριμένο σχέδιο νόμου αλλά και για άλλα θέματα τα οποία άπτονται των αρμοδιοτήτων της, μας διευκόλυναν σημαντικά. Με την έννοια ότι λάβαμε πολύ σοβαρά υπόψη κάθε τι το οποίο είπε. Και τούτο διότι η γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής προέρχεται από ανθρώπους οι οποίοι και εκφράζουν συγκεκριμένους τομείς της κοινωνικής πραγματικότητας αλλά και έχουν ιδιαίτερη εμπειρία. Δεν υπάρχει περίπτωση σχέδιο νόμου, το οποίο να εξήτασε η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, ν' αντιμετωπισθεί από τη Νέα Δημοκρατία χωρίς να ληφθεί υπόψη η γνώμη η οποία σχετικά διαμορφώθηκε. Και όπως είπα και προηγουμένως, αντίθετα από την Κυβέρνηση Σημίτη, θα διευρύνουμε και τις αρμοδιότητες και τις δυνατότητες παρέμβασης της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής. Τέλος, θα λάβουμε τα απαραίτητα θεσμικά μέτρα, ώστε ν' αποκλεισθεί οιοδήποτε ενδεχόμενο κομματικού επηρεασμού της συγκρότησης αλλά και σύνθεσης της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής. Πραγματικά ο κομματισμός είναι εντελώς ξένος προς τη δομή και τη λειτουργία ενός θεσμού όπως η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, πράγμα που αναγνωρίζει και σέβεται η Νέα Δημοκρατία, ενώ δεν φαίνεται να θέλει ν' αντιληφθεί η Κυβέρνηση Σημίτη.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Απόφαση του Συμβουλίου της Ε.Ε. επί του Σχεδίου Δράσης για τις δεξιότητες και την κινητικότητα

Το Συμβούλιο Κοινωνικών Υποθέσεων της 3.6.2002 υιοθέτησε Απόφαση σχετικά με το Σχέδιο Δράσης για τις δεξιότητες και την κινητικότητα. Υπενθυμίζεται ότι τον περασμένο Δεκέμβριο είχε δημοσιοποιηθεί Έκθεση της Επιτροπής Υψηλού Επιπέδου για το θέμα αυτό και το Φεβρουάριο είχε εκδώσει σχετική ανακοίνωση η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Στην Απόφασή του αυτή, το Συμβούλιο υποδέχεται θετικά την Έκθεση της Επιτροπής Υψηλού Επιπέδου καθώς και τις σχετικές προτάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και στη συνέχεια τονίζει ότι προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι που τέθηκαν στα Ευρωπαϊκά Συμβούλια της Λισσαβόνας και της Στοκχόλμης για την απασχόληση, θα πρέπει:

- να διευκολυνθεί η κινητικότητα των εργαζομένων με την βελτίωση της πρόσβασής τους στις υπηρεσίες απασχόλησης και την ανάπτυξη των υφιστάμενων ευρωπαϊκών τραπεζών δεδομένων για ευκαιρίες εργασίας και εκπαίδευσης,
- να δοθεί αυξημένη σημασία στη δια βίου εκπαίδευση ως βασικό στοιχείο του ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου (π.χ. με την ενθάρρυνση συμφωνιών των κοινωνικών εταίρων με καινοτόμες ιδέες στον τομέα αυτό, στο πλαίσιο των οποίων μπορεί να εξετασθεί ο ελαστικός χρόνος εργασίας και η εναλλαγή εργασίας και εκπαίδευσης),
- να ενισχυθούν τα ενεργητικά προγράμματα αγοράς εργασίας που αφορούν στις ειδικές ανάγκες των μειονεκτούντων πληθυσμιακών ομάδων και ατόμων.

Παράλληλα υπογραμμίζει ότι:

- προκειμένου να καταπολεμηθεί ο κοινωνικός αποκλεισμός και να αυξηθεί η ανταγωνιστικότητα και η προσαρμοστικότητα, πρέπει να βελτιωθούν και να προσαρμοστούν οι ειδικότητες στις ανάγκες της αγοράς εργασίας,
- πρέπει να αυξηθεί η επένδυση στους ανθρώπινους πόρους με στόχο να εφοδιαστούν τα άτομα με τις απαραίτητες δεξιότητες για να εισέλθουν, να παραμείνουν και να προοδεύσουν στην εργασία,
- οι πολιτικές στο θέμα της κατάρτισης θα πρέπει να είναι συντονισμένες και να αντικατοπτρίζουν την κοινή ευθύνη των δημοσίων αρχών, των επιχειρήσεων, των κοινωνικών εταίρων και των ατόμων, με την αντίστοιχη συμβολή και της κοινωνίας των πολιτών.

Παράλληλα, ξεκαθαρίζει ότι πρέπει να συνεχισθεί η προσπάθεια για την αύξηση της ροής πληροφόρησης, ιδιαίτερα με τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες, για την ύπαρξη θέσεων εργασίας και για τις ευκαιρίες κατάρτισης.

Υπογραμμίζει επίσης ότι θα πρέπει να ενθαρρυνθεί ο εκσυγχρονισμός των αγορών εργασίας με την αύξηση της επαγγελματικής και γεωγραφικής κινητικότητας.

Σημειώνει ότι, όπως έχει συμφωνηθεί, μέχρι το τέλος του 2003 θα πρέπει να έχει δημιουργηθεί μία ενιαία ευρωπαϊκή ηλεκτρονική ιστοσελίδα Πληροφόρησης για Επαγγελματική Κινητικότητα.

Θεωρεί ότι θα πρέπει να γίνει συγκριτική αξιολόγηση της προόδου που επιτυγχάνεται στα θέματα επαγγελματικής και γεωγραφικής κινητικότητας.

Μετά από όλα αυτά, το Συμβούλιο καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή:

- να δημιουργήσει από κοινού με τα Κράτη Μέλη ένα

δίκτυο για την αναγνώριση των ειδικοτήτων. Στη διαδικασία αυτή θα πρέπει να υπάρξει ενεργός συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων και των ιδρυμάτων επαγγελματικής κατάρτισης,

- να αναλύσει την αλληλεπίδραση μεταξύ μετανάστευσης, απασχόλησης και κοινωνικής πολιτικής σε ευρωπαϊκό επίπεδο,
- να παρουσιάσει πρόταση για μία Ευρωπαϊκή Κάρτα Υγειονομικής Ασφάλισης,
- να παρουσιάσει προτάσεις για τον εκσυγχρονισμό του EURES,
- να επιταχύνει τις διαδικασίες για τη δημιουργία ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής ιστοσελίδας Πληροφόρησης για Επαγγελματική Κινητικότητα,
- να αναπτύξει μία ενημερωτική εκστρατεία για τις ευκαιρίες κινητικότητας που παρέχει η εσωτερική αγορά και οι ευρωπαϊκές αγορές εργασίας,
- να εξετάσει τη δημιουργία ενός μηχανισμού εντοπισμού και μελέτης των εμποδίων στη γεωγραφική κινητικότητα,
- να περιλάβει στην ετήσια έκθεση της Επιτροπής προς το εαρινό Ευρωπαϊκό Συμβούλιο εκτίμηση της πορείας εφαρμογής του Σχεδίου Δράσης για τις Δεξιότητες και την Κινητικότητα.

Επίσης, καλεί τα Κράτη Μέλη:

- να αναπτύξουν δεξιότητες για τη νέα αγορά εργασίας και ιδιαίτερα στο χώρο της Πληροφορικής και της Τεχνολογίας,
- να προάγουν την αποτελεσματικότερη πρόσβαση των ενηλίκων στην επαγγελματική κατάρτιση,
- να ενθαρρύνουν την αναγνώριση και την πιστοποίηση των ειδικοτήτων, των δεξιοτήτων και της εργασιακής εμπειρίας,
- να εφοδιάσουν τους νέους ανθρώπους με τις βασικές δεξιότητες που είναι αναγκαίες για συμμετοχή στην αγορά εργασίας και τη δια βίου εκπαίδευση,
- να προάγουν πρωτοβουλίες για εργαζομένους, περιλαμβανομένης της κατάρτισης, προκειμένου να εισέλθουν, να παραμείνουν και να προοδεύσουν στην αγορά εργασίας,
- να στηρίξουν την ανάπτυξη ευρωπαϊκών στατιστικών για την παρακολούθηση της γεωγραφικής κινητικότητας και των ελλείψεων σε δεξιότητες,
- να αυξήσουν την δυνατότητα μεταφοράς των δικαιωμάτων κοινωνικής ασφάλισης.

Τέλος, καλεί τους κοινωνικούς εταίρους:

- να αναπτύξουν πρωτοβουλίες για τη δια βίου εκπαίδευση (στο πλαίσιο των αποφάσεων της Βαρκελώνης) και να υποβάλουν ετήσια έκθεση στη συνάντηση κορυφής για τα κοινωνικά θέματα (Social Summit) πριν το εαρινό Ευρωπαϊκό Συμβούλιο,
- να συνάψουν συμφωνίες για τη δια βίου εκπαίδευση και τις δεξιότητες,
- να δημιουργήσουν πρωτοβουλίες προκειμένου οι εργαζόμενοι να εισέλθουν, να παραμείνουν και να προοδεύσουν στην αγορά εργασίας,
- να συμμετάσχουν σε εκστρατείες ενημέρωσης για την κινητικότητα προκειμένου να βελτιώσουν την εικόνα των κλάδων και των επαγγελμάτων με έλλειψη εργατικού δυναμικού και να προάγουν την πρόσβαση των εργαζομένων σε αυτούς.

'Εκφραση Γνώμης της Ο.Κ.Ε. επί του Σχεδίου Νόμου «Αναδιοργάνωση του Εθνικού Συστήματος Κοινωνικής Φροντίδας και άλλες διατάξεις»

Συνήλθε την Τετάρτη, 6 Φεβρουαρίου 2002, η Ολομέλεια της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (Ο.Κ.Ε.), προκειμένου να εκφράσει Γνώμη επί του Σχεδίου Νόμου του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας «Αναδιοργάνωση του Εθνικού Συστήματος Κοινωνικής Φροντίδας και άλλες διατάξεις».

Η Ο.Κ.Ε. έχει τοποθετηθεί και στο παρελθόν πάνω στο θέμα του Εθνικού Συστήματος Κοινωνικής Φροντίδας, εκδίδοντας τον Απρίλιο του 1998 την υπ' αριθμ. 16 Γνώμη επί του Προσχεδίου Νόμου «Ανάπτυξη του Εθνικού Συστήματος Κοινωνικής Φροντίδας και άλλες διατάξεις». Τα κυριότερα σημεία εκείνης της Γνώμης ήταν τα εξής:

1. Ένα ολοκληρωμένο σύστημα κοινωνικής πρόνοιας πρέπει να αντιμετωπίζει και τις συνέπειες της φτώχειας σε σημαντικές ομάδες του πληθυσμού. Σχετικά, σημειώνεται ότι στη συνέχεια η Ο.Κ.Ε. εξέδωσε Γνώμη Προταβουλίας με θέμα «Η φτώχεια στην Ελλάδα» (Ιούλιος 2000).

2. Το Κράτος πρέπει να διαδραματίζει επιτελικό ρόλο, να σχεδιάζει και να εποπτεύει τα προγράμματα κοινωνικής φροντίδας, ενώ η υλοποίησή τους θα πρέπει να ανατίθεται στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια Τοπική Αυτοδιοίκηση.

3. Είναι ανάγκη να διασυνδεθεί το σύστημα κοινωνικής φροντίδας με το Ε.Σ.Υ. και χρειάζεται να ληφθούν σημαντικές νομοθετικές πρωτοβουλίες προς την κατεύθυνση αυτή.

4. Είναι σημαντικός ο ρόλος που μπορούν να παίξουν στον τομέα της κοινωνικής φροντίδας οι κοινωνικές οργανώσεις που αποτελούνται είτε από εθελοντές, είτε από τα ίδια τα άτομα που χηρξούν κοινωνικής φροντίδας. Μάλιστα, σχετικά με το θέμα αυτό, η Ο.Κ.Ε. είχε επικροτήσει την προβλεπόμενη διαδικασία πιστοποίησης και είχε τονίσει την ανάγκη για ενιαία κριτήρια και κριτές απ' ενός για την πιστοποίηση και απ' ετέρου για τον εκ των υστέρων έλεγχο της λειτουργίας των πιστοποιούμενων φορέων.

5. Εκφράστηκε ο φόβος ότι το σύστημα μπορεί να οδηγηθεί σε υπερευγενκέντρωση αρμοδιοτήτων σε κεντρικό επίπεδο, ενώ επισημάνθηκε και ο κίνδυνος μη υλοποίησης των διατάξεων του Σχεδίου Νόμου λόγω της παραπομπής μιας σειράς από κρίσιμα ζητήματα σε Προεδρικά Διατάγματα και Υπουργικές Αποφάσεις.

Έκτοτε, η πορεία υλοποίησης των διατάξεων του νόμου δικαίωσε το φόβο αυτό της Ο.Κ.Ε., καθώς μία σειρά από τις βασικές θεσμικές καινοτομίες του νέου νόμου δεν άρχισαν να υλοποιούνται (συνγχώνευση φορέων, πιστοποίηση εθελοντικών οργανώσεων κ.λπ.).

Το υπό κρίση Σχέδιο Νόμου αξιολογείται θετικά καθώς έχει τη δυνατότητα διόρθωσης μία βασικής αδυναμίας του προηγούμενου Σχεδίου Νόμου, δηλαδή της υπερευγενκέντρωσης αρμοδιοτήτων σε επίπεδο Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας. Συγκεκριμένα, η επιλογή να διαρθρωθεί η διοίκηση του Συστήματος Κοινωνικής Πρόνοιας σε επίπεδο Περιφέρειας επιχειρεί να επιφέρει μία ικανοποιητική τομή σε ό,τι αφορά τον πρόσφορο βαθμό αποκέντρωσης της διοίκησης και του συντονισμού των μονάδων παροχής υπηρεσιών κοινωνικής πρόνοιας.

Η καινοτομία όμως αυτή είναι πολύ σημαντική και για το λόγο ότι ανταποκρίνεται στην ανάγκη διασύνδεσης του Εθνικού Συστήματος Κοινωνικής Φροντίδας με το Εθνικό Σύστημα Υγείας, ανάγκη την οποία είχε υπογραμμίσει και η Ο.Κ.Ε. στη Γνώμη υπ' αριθμ. 16, ήδη από το 1998.

Για να λειτουργήσει όμως στην πράξη η νέα αυτή διάρθρωση του συστήματος θα πρέπει να εκπληρωθούν ορισμένες βασικές προϋποθέσεις:

α) Το σύστημα δεν πρέπει να δίνει μονόπλευρα έμφαση στην ιατρική πλευρά της κοινωνικής φροντίδας. Το γεγονός ότι η διοίκηση των μονάδων ανατίθεται στα ήδη υφιστάμενα Π.Ε.Σ.Υ., όργανα που έχουν συσταθεί για τις ανάγκες του Εθνικού Συστήματος Υγείας, δημιουργεί εύλογους φόβους για ένα ιατροκεντρικό του συστήματος. Για το λόγο αυτό θα πρέπει να γίνουν αναγκαίες τροποποιήσεις στη σύνθεση του Δ.Σ. του Π.Ε.Σ.Υ. και στη διευθυντική του στελέχωση.

β) Πρέπει να αντιμετωπισθεί το θέμα της αλληλοεπικάλυψης αρμοδιοτήτων στο χώρο της κοινωνικής φροντίδας. Σήμερα, στο θέμα αυτό εμπλέκονται τουλάχιστον τρία Υπουργεία (Υγείας και Πρόνοιας, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Παιδείας) με αποτέλεσμα να μην είναι δυνατή η χάραξη μιας σφαιρικής πολιτικής. Ο επιτελικός ρόλος θα πρέπει να δοθεί σε ένα Υπουργείο (και αυτό θα πρέπει να είναι μάλλον το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας).

γ) Πρέπει να προβλεφθεί η ενεργός ανάμιξη των κοινωνικών φορέων στη χάραξη και την υλοποίηση της κοινωνικής φροντίδας, στο βαθμό που αυτή αποσκοπεί στην κοινωνική επανένταξη και απασχόληση των ατόμων. Έτσι κρίνεται απαραίτητη η συμμετοχή εκπροσώπων των εργοδοτών, των εργαζομένων και των λοιπών φορέων στο Δ.Σ. του Ε.Σ.Υ.Κ.Φ.

δ) Ανάμεσα στις πρώτες προτεραιότητες των Π.Ε.Σ.Υ. θα πρέπει να είναι η ενοποίηση των δημόσιων φορέων παροχής προσωπικών κοινωνικών υπηρεσιών ανάλογα με τις

ομάδες πληθυσμού που εξυπηρετούν και τις γεωγραφικές περιφέρειες στις οποίες δραστηριοποιούνται.

ε) Περαιτέρω προώθηση της μεταβίβασης προνοιακών αρμοδιοτήτων από την κεντρική διοίκηση στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης. Πρόκειται για ένα κοινό γνώρισμα των μεταρρυθμιστικών στρατηγικών στα περισσότερα Ευρωπαϊκά κράτη (εντασόμενο στην ευρύτερη αρχή της επικουρικότητας), που συνοδεύεται από γενικότερες χρηματοδοτικές παρεμβάσεις για να κατοχυρωθεί η ενιαία κάλυψη του πληθυσμού.

στ) Είναι ανάγκη να θεσμοθετηθεί ένας Χάρτης Ποιότητας των Κοινωνικών Υπηρεσιών, που θα καθορίζει τα επίπεδα (standards of services) των υπηρεσιών προς συγκεκριμένες ομάδες στόχους, εξειδικεύοντας δείκτες και κριτήρια αξιολόγησής τους από ανεξάρτητες διοικητικές αρχές.

ζ) Υπάρχει ανάγκη συντονισμού των τριών οργάνων που ιδρύονται σε εθνικό επίπεδο, δηλαδή του Ε.Σ.Υ.Κ.Φ. του Ε.ΚΑ.Κ.Β. και του Παρατηρητηρίου. Ένα βήμα προς αυτήν την κατεύθυνση θα είναι να προβλεφθεί ότι οι Πρόεδροι του Ε.ΚΑ.Κ.Β. και του Παρατηρητηρίου μετέχουν ex officio στο Δ.Σ. του Ε.Σ.Υ.Κ.Φ.

η) Το Ε.Σ.Υ.Κ.Φ. θα πρέπει να συντάσσει μία επίσημη έκθεση για την κατάσταση της κοινωνικής φροντίδας στην Ελλάδα, την οποία θα υποβάλλει στον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας και στη συνέχεια θα δίδεται στη δημοσιότητα για να αποτελέσει αντικείμενο δημόσιου διαλόγου.

θ) Πρέπει να προβλεφθεί η συμμετοχή των εκπροσώπων των χρηστών του συστήματος κοινωνικής πρόνοιας σε κάθε μονάδα του. Η πρόταση αυτή εξειδικεύεται στις κατ'άρθρον παρατηρήσεις.

ι) Βασική επίσης είναι η ανάγκη για αποτελεσματική διοίκηση των μονάδων παροχής υπηρεσιών κοινωνικής φροντίδας, κάτι που μπορεί να διασφαλισθεί μέσα από την εφαρμογή του θεσμού του "Διοικητή" ("manager"), κατά τα πρότυπα του Ε.Σ.Υ., και στις μεγάλες μονάδες παροχής υπηρεσιών κοινωνικής πρόνοιας.

ια) Το Σχέδιο Νόμου, όπως και κάθε Σχέδιο που επιχειρεί μία σημαντική θεσμική μεταρρύθμιση σε ένα ολόκληρο τομέα κοινωνικής πολιτικής, θα πρέπει να συνοδεύεται από σχέδιο δράσης (action plan) για το ορατό μέλλον με συγκεκριμένα χρονοδιαγράμματα, πόρους και στόχους. Οι μεταρρυθμίσεις του παρελθόντος στον τομέα αυτό έπασχαν από την έλλειψη σαφούς προοπτικής ως προς την πολιτική που θα καλούνταν να υλοποιηθούντα δημιουργούμενα όργανα και βέβαια τους

διαθέσιμους πόρους.

ιβ) Η κοινωνική πρόνοια δεν αφορά μόνο μια ομάδα πληθυσμού, αλλά όλες όσες έχουν προβλήματα κοινωνικής και οικονομικής ενσωμάτωσης. Για το σκοπό αυτό, η σχετική διάταξη θα πρέπει να τροποποιηθεί ώστε η ερευνητική δραστηριότητα του Παρατηρητηρίου θα πρέπει να καλύπτει και άλλες ομάδες στόχους όπως παιδιά, μονογονεϊκές οικογένειες, άστεγους, πρόσφυγες, μεταναστες κ.λπ.

ιγ) Το Σχέδιο Νόμου δεν θίγει το κρίσιμο ζήτημα της εποπτείας των Ν.Π.Ι.Δ. (κερδοσκοπικών και μη) που λειτουργούν στο χώρο της κοινωνικής φροντίδας, και των οποίων οι συνθήκες λειτουργίας δεν είναι πάντα ικανοποιητικές. Θα πρέπει να εξετασθεί η δυνατότητα να υπαχθεί η εποπτεία τους στα οικεία Π.Ε.Σ.Υ., με την προϋπόθεση βέβαια ότι τα Π.Ε.Σ.Υ. θα στελεχωθούν με το αναγκαίο εποπτικό προσωπικό.

Τέλος, η Ο.Κ.Ε. επιθυμεί να τονίσει ότι το υπό κρίση Σχέδιο Νόμου δεν θίγει ένα ιδιαίτερα κρίσιμο ζήτημα το οποίο θα πρέπει να αποτελέσει αυτόνομο αντικείμενο διαλόγου και προβληματισμού: τη σύνδεση μεταξύ κοινωνικής πρόνοιας και απασχόλησης. Μία ολοκληρωμένη πολιτική για την κοινωνική φροντίδα έχει ένα αυτονόητο στόχο: τη διαμέσου και της επαγγελματικής αποκατάστασης διευκόλυνση της συμμετοχής στο κοινωνικό γίνεσθαι των ατόμων που είναι δέκτες της κοινωνικής φροντίδας. Το θέμα αυτό δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο ενός μεμονωμένου Σχεδίου Νόμου αλλά απόρροια ενός ευρύτατου διαλόγου με τη συμμετοχή των κοινωνικών φορέων και των άμεσα εμπλεκόμενων ομάδων, όπου θα διερευνηθούν συνολικά όλες οι διαστάσεις του προβλήματος: προνοιακές, ιατρικές και επαγγελματικές.

Ο κ. Π. Αλεξόπουλος (αριστερά), Μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής της Ο.Κ.Ε., και στελέχη του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας

Οι κ.κ. Δ. Πολίτης και Δ. Κοριαζής, Αντιπρόεδροι, και ο κ. Γ. Παπανίκος, Γενικός Γραμματέας της Ο.Κ.Ε.

Έκφραση Γνώμης της Ο.Κ.Ε. επί του Σχεδίου Νόμου «Ελληνικό Σχέδιο Οικονομικής Ανασυγκρότησης των Βαλκανίων»

Το Προεδρείο της Ο.Κ.Ε. και ο κ. Α. Λοβέρδος, Υφυπουργός Εξωτερικών

Συνήλθε τη Δευτέρα, 18 Φεβρουαρίου 2002, η Ολομέλεια της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής της Ελλάδος (Ο.Κ.Ε.), προκειμένου να εκφράσει Γνώμη επί του Σχεδίου Νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών «Ελληνικό Σχέδιο Οικονομικής Ανασυγκρότησης των Βαλκανίων».

Στη Συνεδρίαση παρέστη ο Υφυπουργός Εξωτερικών κ. Ανδρέας Λοβέρδος.

Η Ο.Κ.Ε. επισημαίνει ότι η άμεση συμμετοχή της Ελλάδας στην προσπάθεια που καταβάλλουν οι γειτονικές μας χώρες για την οικονομική τους ανασυγκρότηση είναι επιβεβλημένη για πολλούς λόγους.

Κατ' αρχήν η οικονομική ανασυγκρότηση αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για τη μείωση των εθνικών και πολιτικών εντάσεων στην περιοχή, εντάσεων που όποτε ξέφυγαν από κάθε έλεγχο είχαν άμεσες και αρνητικές συνέπειες στην ίδια μας τη χώρα.

Επιπλέον, η μείωση και η αναστροφή του ρεύματος μετανάστευσης από τις χώρες αυτές προς την Ελλάδα συνδέεται άμεσα με την οικονομική κατάσταση των χωρών αυτών.

Παράλληλα, η οικονομική κρίση προκαλεί ένταση του οργανωμένου εγκλήματος και ιδιαίτερα της παράνομης διακίνησης ανθρώπων (με τη μορφή δουλεμπορίου και σωματεμπορίας) και της εμπορίας ναρκωτικών, εξελίξεις που βρίσκουν στη συνέχεια έδαφος ανάπτυξης και στην Ελλάδα καθώς έχουν έντονα διασυννοριακά χαρακτηριστικά.

Τέλος, σε μία περίοδο διεθνούς ύφεσης, η συμμετοχή των ελληνικών επιχειρήσεων στην αναπτυξιακή προσπάθεια των βαλκανικών κρατών μπορεί να αποτελέσει μοχλό ανάπτυξης και της ίδιας της ελληνικής οικονομίας.

Στο πλαίσιο αυτό, τονίζεται στη Γνώμη της Ο.Κ.Ε., ότι κάθε προσπάθεια που αποσκοπεί να διευρύνει και να συστηματοποιήσει το ρόλο της Ελλάδος στην οικονομική ανασυγκρότηση των Βαλκανίων δεν μπορεί παρά να αντιμετωπίζεται ευνοϊκά από την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή.

Επιπλέον, η Ο.Κ.Ε. σημειώνει ότι μία τέτοια προσπάθεια σε νομοθετικό επίπεδο θα πρέπει να πληροί τις εξής προϋποθέσεις:

α. Να καθιερώνει διαφανή κριτήρια και διαδικασίες επιλογής των φορέων που θα γίνουν αποδέκτες των κονδυλίων της ελληνικής χρηματοδότησης. Τα ποσά είναι σημαντικά και δεδομένης της έλλειψης ισχυρών θεσμών διαφάνειας σε πολλές από αυτές τις χώρες,

είναι σημαντικός ο κίνδυνος να μη γίνει η καλύτερη δυνατή αξιοποίηση των κονδυλίων αυτών.

β. Να προβλέπει διαρκή αξιολόγηση των αποτελεσμάτων των προγραμμάτων και της αποτελεσματικότητας των φορέων που είναι δέκτες της χρηματικής ενίσχυσης. Η αξιολόγηση, που απουσιάζει από τα ελληνικά προγράμματα διμερούς βοήθειας, θα δώσει τη δυνατότητα αναθεωρήσεων με σκοπό την αποτελεσματικότερη στο μέλλον χρήση των διατιθέμενων κονδυλίων.

γ. Να προβλέπει αξιοποίηση της πείρας που έχουν οι εκπρόσωποι των αντιπροσωπευτικότερων κοινωνικών φορέων από τη μέχρι τώρα συνεργασία και επαφή τους με τους ομολόγους τους των βαλκανικών χωρών. Οι θεσμικές αδυναμίες της δημόσιας διοίκησης σε πολλές από αυτές τις χώρες δημιουργούν μία διάσταση μεταξύ της επίσημης εικόνας και της κοινωνικής πραγματικότητας, με αποτέλεσμα να είναι αναγκαία η εξοικείωση με τη δεύτερη για να είναι αποτελεσματική οποιαδήποτε απόπειρα παρέμβασης προς την κατεύθυνση της οικονομικής ανάπτυξης των κρατών αυτών.

δ. Η χρηματοδότηση έργων υποδομής θα πρέπει να γίνεται στη βάση της συγχρηματοδότησης με την κάθε μία από τις εμπλεκόμενες χώρες. Τυχόν αποκλειστική ελληνική χρηματοδότηση κάποιων έργων κινδυνεύει να μειώσει το αντίστοιχο ενδιαφέρον από την πλευρά της ωφελούμενης χώρας και έτσι να μη χορηγηθεί η αναγκαία στήριξη για την προώθηση του έργου. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι αποκλείεται η αποκλειστική χρηματοδότηση σε όλους εξαιρετικές περιπτώσεις (κάτι που άλλωστε προβλέπεται και από τις αρχές της D.A.C.) και ιδιαίτερα όταν πρόκειται για δράσεις σε πολύ φτωχές περιοχές.

ε. Παράλληλα, προς ενίσχυση της αποτελεσματικότητας της ελληνικής παρέμβασης (δεδομένου του ότι εκ των πραγμάτων τα διαθέσιμα κονδύλια είναι πεπερασμένα) είναι χρήσιμο να αναζητηθούν πρόσθετες πηγές συγχρηματοδότησης των προγραμμάτων και από επιχειρήσεις ή φορείς άλλων κοινοτικών χωρών.

στ. Πρέπει να επιτευχθεί ο μέγιστος βαθμός συνεργασίας με τους διεθνείς φορείς που δραστηριοποιούνται στην ανασυγκρότηση των Βαλκανίων (Ε.Ε., ΟΟΣΑ, Συμβούλιο της Ευρώπης, Ο.Η.Ε. κ.λπ.). Η ελληνική παρέμβαση θα πρέπει να εναρμονίζεται με τις διεθνείς παρεμβάσεις για να έχει τη μεγαλύτερη δυνατή αποτελεσματικότητα.

Με βάση την ανωτέρω προσέγγιση, η Ο.Κ.Ε. θεωρεί ότι το υπό κρίση Σχέδιο Νόμου μπορεί να συμβάλει θετικά στη υπόθεση της συστηματοποίησης και ενίσχυσης της οικονομικής βοήθειας που παρέχει η Ελλάδα προς τις

βαλκανικές χώρες.

Ως προς τα επιμέρους θέματα του νομοσχεδίου η Ο.Κ.Ε. προχωρεί στη διατύπωση των ακόλουθων παρατηρήσεων:

Η Ο.Κ.Ε. θεωρεί ότι στους ρητά αναφερόμενους στόχους του υπό κρίση Σχεδίου θα πρέπει να προστεθεί η καταπολέμηση της φτώχειας, η ενδυνάμωση της κοινωνίας των πολιτών και η ενίσχυση του παραγωγικού ιστού των χωρών μέσα από την αναβάθμιση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Η Ο.Κ.Ε. τονίζει ότι θα πρέπει να τεθούν αντικειμενικές διαδικασίες και κριτήρια αξιολόγησης και έγκρισης των υποβαλλόμενων προτάσεων.

Επίσης, είναι σημαντικό να προβλεφθεί ρητά ότι τα Διμερή Προγράμματα Οικονομικής Συνεργασίας θα υπηρετούν την προώθηση του κοινοτικού κεκτημένου της Ε.Ε., θα συμπληρώνουν και θα συντονίζονται με τα διεθνή προγράμματα του Συμφώνου Σταθερότητας, της Παγκόσμιας Τράπεζας και του Αναπτυξιακού Προγράμματος των Ηνωμένων Εθνών (UNDP), που παίζουν συντονιστικό ρόλο στην χορήγηση διεθνούς αναπτυξιακής βοήθειας στην περιοχή.

Επιπλέον η Ο.Κ.Ε. σημειώνει ότι θα πρέπει να διευρυνθεί και να ενισχυθεί η Επιτροπή Παρακολούθησης, για να επιτελέσει αποτελεσματικότερα το έργο της. Ειδικότερα, θα πρέπει να προβλεφθεί η συμμετοχή σε αυτή και εκπροσώπων των κοινωνικών φορέων. Αφενός η πείρα των κοινωνικών φορέων είναι πολύτιμη στο θέμα της αξιολόγησης των προγραμμάτων αυτών και αφετέρου η συμμετοχή τους σε τέτοιου είδους Επιτροπές είναι σε αρμονία και με τα ισχύοντα σε ανάλογα κοινοτικά προγράμματα και θεσμούς. Κρίσιμο επίσης είναι το θέμα της παροχής της κατάλληλης υποστήριξης από τις αρμόδιες υπηρεσίες των Υπουργείων και ιδιαίτερα του ΥΠ.ΕΞ. και του ΥΠ.ΕΘ.Ο., καθώς και η παροχή υποστήριξης από ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες.

Τέλος, η Ο.Κ.Ε. επισημαίνει την ανάγκη να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στο θέμα της εφαρμογής του αναπτυξιακού νόμου. Αφενός, θα πρέπει να υπάρξει ρητή μνεία στο υπό κρίση Σχέδιο Νόμου ώστε να μην αποκλειστούν επιχειρήσεις που σήμερα ήδη δραστηριοποιούνται στα Βαλκάνια. Αφετέρου, κατά την αναθεώρηση του αναπτυξιακού νόμου θα πρέπει να ληφθούν υπ' όψιν και οι ανάγκες του Εθνικού Σχεδίου Οικονομικής Ανασυγκρότησης των Βαλκανίων.

'Εκφραση Γνώμης Πρωτοβουλίας της Ο.Κ.Ε. επί του Επιχειρησιακού Προγράμματος του Γ' Κ.Π.Σ. «Κοινωνία της Πληροφορίας 2000 - 2006»

Συνήλθε τη Μ. Δευτέρα, 29 Απριλίου 2002, η Ολομέλεια της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (Ο.Κ.Ε.), προκειμένου να εκφράσει Γνώμη Πρωτοβουλίας επί του Επιχειρησιακού Προγράμματος του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης "Κοινωνία της Πληροφορίας 2000-2006".

Στη συνεδρίαση παρέστη ο κ. Γ. Παπακωνσταντίνου, Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Πρόεδρος της Επιτροπής Παρακολούθησης του Ε.Π. "Κοινωνία της Πληροφορίας 2000-2006".

Στη Γνώμη της Ο.Κ.Ε., η οποία ψηφίστηκε ομόφωνα από την Ολομέλειά της, διαπιστώνεται ότι το Ε.Π. "Κοινωνία της Πληροφορίας" (ΚτΠ) κινείται προς μια θετική κατεύθυνση για την προώθηση των στόχων της Κοινωνίας της Πληροφορίας στην Ελλάδα.

Η Ο.Κ.Ε. εκτιμά ότι ο προβλεπόμενος προϋπολογισμός είναι αρκετά σημαντικός και επιτρέπει να υλοποιηθούν πολλοί στόχοι, οι οποίοι μπορούν να δώσουν από τεχνολογικής πλευράς ώθηση, ώστε να αντιμετωπιστούν προβλήματα και ανάγκες της Ελλάδας, τόσο στον τομέα ανάπτυξης και βελτίωσης της ζωής, όσο και στην απασχόληση.

Επίσης, η Ο.Κ.Ε. εκτιμά ότι σημαντικά οφέλη θα προέλθουν από την ανάπτυξη των συνθηκών ενημέρωσης και εξυπηρέτησης των πολιτών εξ' αποστάσεως και κρίνει θετικά την πρόθεση της αξιοποίησης των Τεχνολογιών Πληροφορικής και Επικοινωνιών με τέτοιο τρόπο ώστε να μην δημιουργη-

Ο Πρόεδρος της Ο.Κ.Ε. και ο κ. Γ. Παπακωνσταντίνου, Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης

θούν διακρίσεις και να μην περιθωριοποιηθούν κοινωνικές ομάδες.

Παράλληλα, η Ο.Κ.Ε. τονίζει την αναγκαιότητα τροποποίησης του θεσμικού πλαισίου ώστε να μπορέσουν να αξιοποιηθούν κατάλληλα οι πόροι του Ε.Π. Επίσης, η ολοκληρωμένη αντιμετώπιση των δράσεων και ενεργειών πρέπει να αποτελούν, στο σύνολό τους, μια ολοκληρωμένη παρέμβαση στην Ελληνική πραγματικότητα, που θα μεγιστοποιήσει το αποτέλεσμα. Δεν θα πρέπει να εφαρμοστούν αποσπασματικές λύσεις στους τόσο σημαντικούς τομείς που υπεισέρχεται το Ε.Π.

Η Ο.Κ.Ε. επισημαίνει ότι οι δράσεις και οι ενέργειες θα πρέπει να έχουν αποκλειστικό προσανατολισμό την εξυπηρέτηση του πολίτη και την αναβάθμιση της ποιότητας ζωής. Για την επιτυχή εφαρμογή των παραπάνω δράσεων του Ε.Π. απαιτείται διοικητική και τεχνολογική ωρίμανση.

Οι παρεμβάσεις που θα πραγματοποιηθούν στο πλαίσιο του Ε.Π. θα πρέπει να

επιφέρουν από μόνες τους πρόσθετες αξίες, ώστε να εξασφαλισθεί η μελλοντική τους προαγωγή.

Επίσης, η αντιμετώπιση της ανεργίας θα πρέπει να γίνει αποτελεσματικά με ενέργειες που από τη μια πλευρά να βοηθούν την ανάπτυξη της χώρας και από την άλλη να δίνουν ολοκληρωμένες λύσεις στην απασχόληση του ανθρώπινου δυναμικού.

Οι εφαρμογές εκπαιδευτικού λογισμικού και της ηλεκτρονικής εξ' αποστάσεως εκπαίδευσης θα πρέπει να λειτουργήσουν ως ένα σημαντικό εργαλείο για την ποιοτική αναβάθμιση της εκπαίδευσης. Είναι απαραίτητη η συνέργια των μέτρων για την παιδεία με το ΕΠΕΑΕΚ II, ώστε τα δύο Ε.Π. να δώσουν μια ολοκληρωμένη αντιμετώπιση των θεμάτων της παιδείας.

Για την επιτυχή εφαρμογή του Ε.Π. της ΚτΠ επιβάλλεται να γίνει σύνδεση της ανταγωνιστικότητας με την Κοινωνία της Γνώσης. Η Ο.Κ.Ε. δίνει ιδιαίτερη έμφαση στους κινδύνους αλλοτρίωσης του χαρακτήρα της ΚτΠ που είναι

πρωταρχικά κοινωνία της γνώσης. Σε αντίθετη περίπτωση, κινδυνεύει το Ε.Π. να μετατραπεί σε Κοινωνία της Πληροφορικής που θα έχει ως επίκεντρο την τεχνολογία και όχι τον άνθρωπο. Είναι λοιπόν ιδιαίτερα σημαντικό ο Επιχειρησιακός Σχεδιασμός των προγραμμάτων να έχει ως κεντρικό άξονα την ανάπτυξη του ανθρώπινου κεφαλαίου.

Τέλος, η Ο.Κ.Ε. θεωρεί τη διασύνδεση και την ένταξη των πολιτών στην ΚτΠ και τη συμμετοχή τους στην κοινωνία της γνώσης, ως ύψιστο για κατάκτηση κοινωνικό στόχο, αλλά και κοινωνικό και ατομικό δικαίωμα. Γι' αυτό η επισήμανση του κινδύνου των αποκλεισμών αναδεικνύει ένα σαφή στόχο: να μην υπάρξει, με το τέλος του προγράμματος, πολίτης οποιουδήποτε μορφωτικού επιπέδου, ή επιχείρηση οποιουδήποτε μεγέθους, που θα μπορούσε να ισχυριστεί ότι δεν είχε την ευκαιρία ή τη δυνατότητα εξοικείωσης με την κοινωνία της πληροφορίας.

Η κ. Ε. Τσουμάνη-Σπέντζα, Μέλος της Ολομέλειας, και το Προεδρείο της Ο.Κ.Ε.

Ο κ. Χ. Σπύρτζης, Μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής της Ο.Κ.Ε.

'Εκφραση Γνώμης της Ο.Κ.Ε. επί του Σχεδίου Νόμου «Μεταρρύθμιση Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης»

Ο κ. Χ. Κεφάλας (αριστερά), Μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής, ο κ. Γ. Μίχας (δεξιά), Μέλος της Ολομέλειας της Ο.Κ.Ε., ο κ. Ρ. Σπυρόπουλος, Υφυπουργός Κοινωνικών Ασφαλίσεων, το Προεδρείο και ο Γενικός Γραμματέας της Ο.Κ.Ε.

Συνήλθε τη Δευτέρα, 17 Ιουνίου 2002, η Ολομέλεια της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (Ο.Κ.Ε.), προκειμένου να εκφράσει Γνώμη επί του Σχεδίου Νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων "Μεταρρύθμιση Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης".

Στη συνεδρίαση παρέστη ο κ. Ροβέρτος Σπυρόπουλος, Υφυπουργός του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Η Ο.Κ.Ε. επισημαίνει κατ' αρχήν ότι σημειώθηκε σημαντική καθυστέρηση στην αντιμετώπιση του ασφαλιστικού ζητήματος, τόσο σε σχέση με τις αρχικές προβλέψεις (το πρόβλημα είχε επισημανθεί ήδη στα πορίσματα του κοινωνικού διαλόγου του 1997), όσο και με τις εξελίξεις στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες που μέσα στη δεκαετία του 1990 αντιμετώπισαν το ζήτημα και προχώρησαν σε σημαντικές παρεμβάσεις. Η καθυστέρηση δεν αξιοποιήθηκε από την κυβέρνηση, τα κόμματα, αλλά και από όλους τους εμπλεκόμενους φορείς ώστε να γίνει πρώτον μία πλήρης ενημέρωση για τις πραγματικές διαστάσεις του προβλήματος και δεύτερον ένας αποφορτισμένος διάλογος που θα επέτρεπε να αναζητηθούν κοινά αποδεκτές λύσεις.

Από την πλευρά των εργοδοτών διατυπώθηκε ειδικότερα η παρατήρηση ότι ο κοινωνικός διάλογος, όπως τελικά εξελίχθηκε, δεν είχε τον αναγκαίο τριμερή χαρακτήρα και ήταν ελλιπής και σε διμερές επίπεδο σε ό,τι αφορά στην εργοδοτική πλευρά.

Η Ο.Κ.Ε. ομόφωνα υποστηρίζει την πρόταση για ΕΠΙΤΕΥΞΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ για τη χρηματοδότηση του κοινωνικο-ασφαλιστικού συστήματος.

Οι προτεινόμενες διατάξεις του Σχεδίου Νόμου κινούνται στην κατεύθυνση μιας ενοποιητικής διαδικασίας των διάσπαρτων και άνισων ρυθμίσεων κοινωνικο-ασφαλιστικής κάλυψης της μισθωτής εργασίας στη χώρα. Η επίτευξη του στόχου αυτού είναι απαραίτητη προϋπόθεση εξυγίανσης και ενίσχυσης της βιωσιμότητας του ασφαλιστικού μας συστήματος. Στο χώρο της μισθωτής εργασίας παρατηρείται η παράλληλη ύπαρξη και λειτουργία του μεγαλύτερου αριθμού

των υφιστάμενων ασφαλιστικών φορέων αλλά και η σαφής διαφοροποίηση των ρυθμίσεων αυτών ανά συγκεκριμένη πληθυσμιακή υποομάδα της μισθωτής εργασίας.

Είναι, συνεπώς, εύλογη η προβολή και στήριξη του ισχυρισμού ότι με τον περιορισμό τόσο των υφιστάμενων φορέων κοινωνικο-ασφαλιστικής προστασίας, όσο και με την ενιαιοποίηση (έστω αργή και σταδιακή) των σχετικών ρυθμίσεων μπορεί να δρομολογηθεί μια μακρόχρονη διαδικασία διαμόρφωσης ενός ενιαίου Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης που σε ορατό μελλοντικό χρονικό σημείο θα επιτρέψει να αρθρωθεί το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης στη χώρα μας με βασικό κριτήριο το είδος απασχόλησης: μισθωτή εργασία, αυτοαπασχόληση και απασχόληση στον αγροτικό τομέα. Φυσικά, όλα αυτά τα βήματα θα πρέπει να γίνουν με συμφωνία των κοινωνικών εταίρων.

Η Ο.Κ.Ε. προχωρεί περαιτέρω σε ξεχωριστή αξιολόγηση κάθε μίας από τις βασικές ομάδες ρυθμίσεων (χρηματοδότηση, παραμετρικές αλλαγές, προαιρετική επαγγελματική σύνταξη, σύσταση Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής), ως εξής:

1. Χρηματοδότηση: Η Ο.Κ.Ε. επισημαίνει ότι καίρια προϋπόθεση για την κοινωνική αποδοχή και οικονομική βιωσιμότητα του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης αποτελεί η τριμερής (εργοδότες, εργαζόμενοι, Κράτος) **χρηματοδότηση**, όπως έχουν συμφωνήσει οι κοινωνικοί εταίροι (άρθρο 13 ΕΓΣΣΕ ετών 2000-2001).

Επισημαίνεται θετικά ότι, πριν την ψήφιση του Σχεδίου Νόμου, το Κράτος ανέλαβε την κάλυψη υποχρεώσεων του Ι.Κ.Α. ύψους 3 τρις. Από αυτά, το 1,7 τρις προέρχεται από καταπτώσεις εγγυήσεων ή δάνεια προς το Ι.Κ.Α. και το 1,3 τρις αφορούν υποχρεώσεις του Κράτους προς το Ι.Κ.Α., οι οποίες ρυθμίζονται σε 15ετή βάση και έντοκα. Επίσης, το Κράτος ανέλαβε την απόδοση των ποσών που οφείλει το Ι.Κ.Α. προς άλλους φορείς (Ο.Α.Ε.Δ., Ο.Ε.Ε., Ο.Ε.Κ., Λ.Α.Ε.Κ.) και που ανέρχονται σε περίπου 500 δις.

Επί των διατάξεων του Σχεδίου Νόμου για το θέμα της χρηματοδότησης διατυπώθηκαν δύο απόψεις:

Α' Απόψη: Σε επίπεδο προβλέψεων, οι ρυθμίσεις θα μπορούσαν να κριθούν

ικανοποιητικές: προβλέπεται η άμεση χρηματοδότηση του ελλείμματος με ρευστό, η δημιουργία αποθεματικών με ειδικά ομόλογα, η αναπροσαρμογή σε περίπτωση ένταξης στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. και άλλων Ταμείων και επιπλέον χρηματοδότηση σε περίπτωση δυσμενών εξελίξεων που θα εξετάζονται ανά 5ετία (ρήτρα διασφάλισης).

Το ζήτημα δεν βρίσκεται τόσο σε αυτές καθ'αυτές τις ρυθμίσεις, αλλά στην τήρηση, στην πράξη, των δεσμεύσεων χρηματοδότησης. Η εμπειρία του παρελθόντος δεν είναι ενθαρρυντική στο θέμα αυτό. Δεδομένου ότι η τήρηση τέτοιων δεσμεύσεων δεν είναι δυνατόν να εξασφαλισθεί απόλυτα με μία νομοθετική πρόβλεψη, οι κοινωνικοί εταίροι θα πρέπει να είναι σε εγρήγορση προκειμένου να ασκηθεί σε βάθος χρόνου η αναγκαία πολιτική και κοινωνική πίεση για την υλοποίηση των δεσμεύσεων αυτών.

Β' Απόψη: Οι ρυθμίσεις για τη χρηματοδότηση χαρακτηρίζονται από πολύπλευρη ασάφεια.

α. Δεν προσδιορίζεται με ακρίβεια το μέγεθος του χρηματοδοτικού προβλήματος του Ι.Κ.Α.

β. Σε ό,τι αφορά τον προγραμματισμό της κάλυψης των μελλοντικών ελλειμμάτων του Ι.Κ.Α. για τα επόμενα χρόνια, η σχετική εκτίμηση φαίνεται να έχει γίνει κάτω από ένα εξαιρετικά ευνοϊκό περιβάλλον υποθέσεων. Το γεγονός αυτό μας δημιουργεί κάποιες αμφιβολίες για το κατά πόσο οι εκτιμήσεις αυτές προσεγγίζουν με τρόπο ικανοποιητικό το ύψος στο οποίο θα φθάσουν τελικά τα ελλείμματα αυτά. Θα έπρεπε να εξεταστούν οι πιθανότητες για λιγότερο ευνοϊκές εξελίξεις, αλλά και η δυνατότητα του κρατικού προϋπολογισμού να ανταποκριθεί κάτω από τις προϋποθέσεις αυτές.

γ. Οι όποιες κυβερνητικές προβλέψεις δόθηκαν στη δημοσιότητα φθάνουν μέχρι το έτος 2032 ενώ σε όλες τις δυτικές χώρες, οι αναθεωρήσεις του ασφαλιστικού συστήματος στηρίχθηκαν σε προοπτική 50ετίας.

δ. Δεν υπάρχει καμία διασφάλιση για το ότι πράγματι θα δοθεί προς το Ι.Κ.Α. η προβλεπόμενη χρηματοδότηση. Υπενθυμίζεται ότι κατά το πολύ πρόσφατο παρελθόν, τέτοιου είδους ρυθμίσεις, και μάλιστα για μικρότερα σχετικά ποσά, παρέμειναν γράμμα κενό.

2. Παραμετρικές αλλαγές: Η Ο.Κ.Ε. επισημαίνει ότι με τις προτεινόμενες αλλαγές βελτιώνεται σε πολλές περιπτώσεις -σε σχέση με το ισχύον νομοθετικό καθεστώς- το επίπεδο των ασφαλιστικών παροχών ή οι προϋποθέσεις για τη λήψη τους, για σημαντικές πληθυσμιακές ομάδες, ενώ σε ορισμένες περιπτώσεις, επέρχονται μεταβολές της ισχύουσας κατάστασης επί το δυσμενέστερο.

Ενδεικτικά αναφέρεται ότι στις ευνοϊκές σε σχέση με τα ισχύοντα αλλαγές περιλαμβάνονται και οι εξής ρυθμίσεις:

α. Αυξάνεται το ποσοστό αναπλήρωσης των συντάξεων για όσους ασφαλίστηκαν από 1.1.93 και μετά από 60% σε 70%.

β. Θεσπίζεται για τους νέους ασφαλισμένους δικαίωμα λήψης πλήρους σύνταξης μετά από 37 έτη απασχόλησης, χωρίς όριο ηλικίας.

γ. Μειώνεται το όριο ηλικίας για συνταξιοδότηση με 35ετία από τα 60 έτη στα 58.

δ. Η σύνταξη υπολογίζεται με βάση τα καλύτερα από εισοδηματικής πλευράς 5 έτη της τελευταίας δεκαετίας, ενώ μέχρι τώρα υπολογιζόταν με βάση τις αποδοχές της τελευταίας 5ετίας.

ε. Αυξάνονται κατά μεγάλο ποσοστό οι κατώτερες συντάξεις καθώς αλλάζει ο τρόπος υπολογισμού τους που είχε καθιερωθεί το 1992.

Επισημαίνεται πάντως το γεγονός ότι δεν έχει υπολογισθεί το κόστος των διατάξεων αυτών, όπως άλλωστε προκύπτει και από τη σχετική έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

Από τη δεύτερη κατηγορία των μεταβολών θα πρέπει να αναφερθούν ενδεικτικά οι εξής (οι οποίες θα πρέπει να αντιμετωπισθούν υπό το πρίσμα της αρχής της ίσης μεταχείρισης των ασφαλισμένων):

α. Ως βάση υπολογισμού των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων και των ασφαλισμένων στα ειδικά ταμεία που θα αποχωρήσουν μετά την 1.1.2008, λαμβάνεται η τελευταία 5ετία ενώ μέχρι σήμερα, για τους προ του 1993 ασφαλισμένους, λαμβανόταν υπ' όψιν μόνο ο τελευταίος μήνας.

β. Για όσους ασφαλίστηκαν πριν το 1993 και θα συνταξιοδοτηθούν μετά το 2008, μειώνεται σταδιακά από 80% σε 70% ο δείκτης αναπλήρωσης των αποδοχών με βάση το οποίο καθορίζεται το ύψος των συντάξεων των

δημοσίων υπαλλήλων.

γ. Για τους ασφαλισμένους των ειδικών ταμείων (Δ.Ε.Κ.Ο.) που θα συνταξιοδοτηθούν μετά το 2008, και ασφαλίστηκαν για πρώτη φορά μέχρι τις 31.12.82, προβλέπεται τρόπος υπολογισμού των συντάξεων που οδηγεί σε πραγματική μείωση του ύψους της σύνταξης.

3. Επαγγελματική σύνταξη: Από απόψεως μελλοντικής λειτουργίας και γενικότερων συνεπειών που μπορούν να αναμένονται, η εισαγωγή του θεσμού της επαγγελματικής σύνταξης αποτελεί μια πολύ σημαντική τομή του Σχεδίου Νόμου.

Η καινοτομία αυτή θα πρέπει βέβαια να συνοδευτεί από α) τα αναγκαία φορολογικά κίνητρα ώστε να ενθαρρυνθεί η δημιουργία των Ταμείων Επαγγελματικής Ασφάλισης, β) τα απαραίτητα εχέγγυα τήρησης της νομιμότητας και αποτελεσματικής εποπτείας της λειτουργίας του, ώστε να ελαχιστοποιηθεί το ενδεχόμενο καταδολιεύσεων των κεφαλαιακών συσσωρεύσεων που θα προέρχονται από τις εισφορές.

Με αυτές τις διασφαλίσεις, ο θεσμός μπορεί να οδηγήσει σε πολύ θετικά αποτελέσματα ενισχύοντας το εισόδημα των συμμετεχόντων.

Εθνική Αναλογιστική Αρχή: Με τη σύσταση της αρχής αυτής μπορεί να τεθεί μια καινούργια βάση εποπτείας και διασφάλισης της μακρόχρονης οικονομικής βιωσιμότητας του Συστήματος στην Ελλάδα.

Για να επιτευχθεί αυτό θα πρέπει να συντρέχουν οι εξής προϋποθέσεις:

α. Να στελεχωθεί πράγματι από άτομα με την κατάλληλη εμπειρία, κατάρτιση και κύρος. β. Να απολαύει στην πολιτική πρακτική και όχι απλώς στη θεωρία πραγματικής ανεξαρτησίας. γ. Τα άτομα που θα την αποτελούν να έχουν την εμπιστοσύνη όχι μόνο της Πολιτείας αλλά και των κοινωνικών εταίρων. Προς το σκοπό αυτό, η επιλογή των ατόμων αυτών θα πρέπει να γίνεται μετά και από διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους.

Τέλος, η Ο.Κ.Ε. σημειώνει ότι το υπό κρίση Σχέδιο Νόμου δεν αποτελεί σφαιρική και τελική επίλυση του ασφαλιστικού ζητήματος στη χώρα μας αλλά ένα στάδιο προς την κατεύθυνση αυτή. Παραμένει προτεραιότητα η αναμόρφωση του ασφαλιστικού καθεστώτος των λοιπών πλην των μισθωτών - επαγγελματικών κατηγοριών για λόγους ίσης μεταχείρισης των ασφαλισμένων της χώρας.

Έκφραση Γνώμης της Ο.Κ.Ε. επί του Σχεδίου Νόμου «Μεταφορά Συντελεστή Δόμησης και ρυθμίσεις άλλων θεμάτων αρμοδιότητας του ΥΠΕΧΩΔΕ»

Ο κ. Σ. Λαϊμός, Μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής, το Προεδρείο της Ο.Κ.Ε. και ο κ. Τ. Μπάνος, Σύμβουλος της Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων

Συνήλθε τη Δευτέρα, 15 Απριλίου 2002, η Ολομέλεια της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (Ο.Κ.Ε.), προκειμένου να εκφράσει Γνώμη επί του Σχεδίου Νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων με θέμα «Μεταφορά Συντελεστή Δόμησης και ρυθμίσεις άλλων θεμάτων αρμοδιότητας του ΥΠΕΧΩΔΕ».

Στη συνεδρίαση παρευρέθηκε και έλαβε το λόγο ο Σύμβουλος της Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Πάρεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους κ. Τ. Μπάνος.

Σύμφωνα με τη Γνώμη της Ο.Κ.Ε., στη χώρα μας η Μεταφορά Συντελεστή Δόμησης (Μ.Σ.Δ.) εφαρμόστηκε με στρεβλό τρόπο εξ' ου και η κατ'επανάληψη απόρριψη των σχετικών νομοθετημάτων από το ΣτΕ και έδρασε αρνητικά, επιβαρύνοντας το αστικό περιβάλλον και πλήττοντας τα καλώς εννοούμενα συμφέροντα των πολιτών.

Ωστόσο, η Μ.Σ.Δ. μπορεί να αποτελέσει πολεοδομικό εργαλείο που μπορεί να ωφελήσει το περιβάλλον, την πολιτιστική κληρονομιά και το κοινωνικό σύνολο, εφ' όσον εφαρμοσθεί κατά τρόπο ελεγχόμενο και κάνοντας χρήση των μελετητικών και ελεγκτικών εργαλείων για την αποφυγή υπερβάσεων και αυθαιρεσιών.

Βασικές προϋποθέσεις για να λειτουργήσει προς αυτή την κατεύθυνση είναι η ελεγχόμενη και προγραμματισμένη υλοποίησή του, σε ό,τι αφορά την επιλογή των ζωνών υποδοχής συντελεστού δόμησης, αλλά και τους περιορισμούς στα ύψη, το Σ.Δ. κ.λπ.

Υπ' όψιν ότι η Μ.Σ.Δ., ως πολεοδομικός θεσμός, έχει λειτουργήσει με θετικό τρόπο στο εξωτερικό όπως στη Γαλλία (Transfer de Coefficient d'Occupation du Sol), στις Η.Π.Α., στον Καναδά κ.α.

Τούτων δοθέντων η Ο.Κ.Ε. επισημαίνει ότι το νέο Σχέδιο Νόμου, ως προς το σκέλος της Μ.Σ.Δ., μπορεί να εκπληρώσει το σκοπό για τον οποίο συντάχθηκε, εφ' όσον ληφθούν σοβαρά υπ' όψιν οι πιο κάτω γενικές παρατηρήσεις, καθώς και αυτές που αναπτύσσονται κατ'άρθρο. Ακόμη, οι ρυθμίσεις του Σχεδίου Νόμου θα πρέπει να δημιουργούν ευνοϊκό πλαίσιο για την υλοποίηση της Μ.Σ.Δ., είτε πρόκειται για νέες περιπτώσεις, είτε πρόκειται για διευθέτηση εκκρεμοτήτων. Αυτό θα πρέπει να αφορά τόσο στο τεχνικό σκέλος της υλοποίησης, όσο και στο κόστος.

Η Ο.Κ.Ε. επισημαίνει ωστόσο ότι το παρόν Σχέδιο Νόμου κινδυνεύει να αποβεί ανενεργό και συγκεκριμένα να ενεργήσει μόνο στην κατεύθυνση της υλοποίησης της Μ.Σ.Δ. στις Ζώνες Αγοράς Συντελεστού (Ζ.Α.Σ.), ενώ οι Ζώνες Υποδοχής Συντελεστού (Ζ.Υ.Σ.), επειδή θα οριοθετηθούν κατόπιν μελέτης, χωρίς ενιαίες και δεσμευτικές εξ' υπαρχής προδιαγραφές -πλην ενός γενικού πλαισίου-, χρονοδιάγραμμα και πόρους, κινδυνεύουν να παραπεμφθούν στις ελληνικές καλένδες. Αυτό αφ' ενός θα επιφέρει ζημιά σε χιλιάδες κατόχους άυλων κατ'ουσία τίτλων Μ.Σ.Δ., οι οποίοι εδώ και χρόνια έχουν μείνει έωλοι, και αφ' ετέρου δεν θα λειτουρ-

Ο κ. Κ. Ρεπρές, Μέλος της Ολομέλειας της Ο.Κ.Ε.

γήσει ως θεσμός διάσωσης διατηρητέων και εργαλείο διαμόρφωσης του αστικού χώρου, καθ' όσον τα μεν διατηρητέα μπορεί στο μεταξύ να καταρρεύσουν, οι δε δυνάμει ελεύθεροι χώροι να πάψουν να υφίστανται ως τέτοιοι εφ' όσον στο μεταξύ τους οικειοποιηθούν όσοι ενδεχομένως τους διεκδικούν. Από τα πιο πάνω στοιχεία θα εξαρτηθεί κατ'ουσία η εφαρμογή του Σχεδίου Νόμου.

Ακόμη, η πληθώρα παραπομπών σε Προεδρικά Διατάγματα, Υπουργικές Αποφάσεις και γνωμοδοτήσεις σημαντικών πλευρών του Σχεδίου Νόμου, χωρίς χρονικές δεσμεύσεις, ούτε πλαίσιο αναφοράς, μπορεί να αλλοιώσει το πνεύμα και το γράμμα του νομοθετήματος ή να οδηγήσει στην αδρανοποίησή του.

Τέλος, η Ο.Κ.Ε. τονίζει τη σημασία του άρθρου 7, καθώς αυτό αποτελεί το μέσο ενεργοποίησης του νομοθετήματος σε πρώτη φάση, προκειμένου να αντιμετωπισθούν οι αδικίες εις βάρος των τιτλούχων Μ.Σ.Δ., λόγω της μέχρι σήμερα αναστολής των προηγούμενων νόμων για τους γνωστούς λόγους, και λόγω της σημαντικής καθυστέρησης στην αποκατάσταση του προβλήματος από την Πολιτεία, χωρίς να επαπειλούνται βλάβες στο περιβάλλον.

Έκφραση Γνώμης Πρωτοβουλίας της Ο.Κ.Ε. επί των Περιφερειακών Επιχειρησιακών Προγραμμάτων 2000 - 2006 του Γ' Κ.Π.Σ.

Ο κ. Γ. Μότσος, Μέλος της Ολομέλειας της Ο.Κ.Ε., οι κ.κ. Χρ. Πάχτας, Υφυπουργός Οικονομικών, και Κ. Θέος, Γενικός Γραμματέας Επενδύσεων και Ανάπτυξης του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, το Προεδρείο και ο Γενικός Γραμματέας της Ο.Κ.Ε.

Συνήλθε τη Δευτέρα, 15 Απριλίου 2002, η Ολομέλεια της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (Ο.Κ.Ε.), προκειμένου να εκφράσει Γνώμη Πρωτοβουλίας για τα Περιφερειακά Επιχειρησιακά Προγράμματα 2000 - 2006 (Π.Ε.Π.) του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Στη συνεδρίαση παρέστησαν οι κ.κ. Χρ. Πάχτας, Υφυπουργός Οικονομικών, Κ. Θέος, Γενικός Γραμματέας Επενδύσεων και Ανάπτυξης και Ν. Παπαδόδημας, Γενικός Διευθυντής, του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, καθώς και ο Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας Πελοποννήσου κ. Αντ. Ματσόγκος.

Στη Γνώμη της, η οποία υψήφισθη ομόφωνα από την Ολομέλειά της, η Ο.Κ.Ε. διαπιστώνει κατ' αρχήν ότι, παρά μια σειρά προγραμμάτων, εθνικών και ευρωπαϊκών, οι κοινωνικοοικονομικές ανισότητες μεταξύ των περιφερειών της χώρας εξακολουθούν να υφίστανται, και μάλιστα να είναι ιδιαίτερα έντονες σε περιοχές μικρότερης κλίμακας και μέσα στα όρια της ίδιας περιφέρειας ή ακόμη και του ίδιου νομού.

Σε αυτό το πλαίσιο, η Ο.Κ.Ε. εκτιμά ότι τα Π.Ε.Π. αποτελούν αναμφίβολα τον κορμό της παρέμβασης του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης στις 13 ελληνικές περιφέρειες. Η περιφερειακή διάσταση του νέου Κ.Π.Σ. (στο βαθμό που το χαρακτηρίζει) αποτελεί πρόκληση για τις τοπικές κοινωνίες, οι οποίες καλούνται να συνδράμουν άμεσα στη συνολική ανάπτυξη της χώρας μέσω της ιεράρχησης και της αξιολόγησης των αναγκών τους, ώστε να αναδείξουν τα οικονομικά σκόπια, ώριμα και επιλέξιμα έργα.

Τα Π.Ε.Π., σύμφωνα με το σχεδιασμό τους, αποσκοπούν στην κοινωνική και οικονομική σύγκλιση των περιφερειών της χώρας.

Η Ο.Κ.Ε., πέραν των άλλων, δίνει έμφαση στη λειτουργική διασύνδεση των περιφερειών με τα διευρωπαϊκά και εθνικά δίκτυα μεταφορών και την αποτελεσματική αξιοποίησή τους.

Επίσης, εκτιμά θετικά την προτεραιότητα που δίνεται στη μείωση της ανεργίας και την ενίσχυση, εν γένει, της απασχόλησης στην περιφέρεια, είτε με τη δημιουργία

θέσεων εξαρτημένης εργασίας, είτε με την υποστήριξη επιχειρηματικών πρωτοβουλιών. Γι' αυτό και η Ο.Κ.Ε. προτείνει η δημιουργία θέσεων εργασίας να αποτελεί κριτήριο για την ένταξη των προτεινόμενων έργων από τους ενδιαφερόμενους φορείς στα Μέτρα των Π.Ε.Π., μέσω της καθιέρωσης ενός συστήματος μέτρησης των θέσεων αυτών και η επιλεξιμότητα ή όχι των έργων για χρηματοδότηση να γίνεται με βάση το κριτήριο αυτό.

Επιπλέον, η αντιμετώπιση της ανεργίας και η προώθηση της απασχόλησης σε επίπεδο περιφέρειας απαιτεί πλήρη καταγραφή και τεκμηριωμένη ανάλυση της ανεργίας, με διάγνωση των επιμέρους παραγόντων της διαχρονικής της εξέλιξης και της σχετικής σημασίας αυτών των παραγόντων στην τροφοδότησή της, τόσο για το σύνολο, όσο και για χαρακτηριστικές κατηγορίες του πληθυσμού. Για το λόγο αυτό, η Ο.Κ.Ε. προτείνει τη δημιουργία Παρατηρητηρίων Απασχόλησης σε κάθε Περιφέρεια.

Η Ο.Κ.Ε. εκτιμά επίσης ως ιδιαίτερα θετικό το γεγονός ότι σε όλα τα Π.Ε.Π. προβλέπονται δράσεις για την ενίσχυση της αγροτικής οικονομίας και τη στήριξη του αγροτικού πληθυσμού. Ωστόσο, η Ο.Κ.Ε. τονίζει ότι για να τονωθεί η απασχόληση στον αγροτικό τομέα και ως εκ τούτου να επιτευχθεί ο στόχος της αντιστροφής της πληθυσμιακής συρρίκνωσης που έχει τεθεί για αρκετές περιφέρειες, απαιτούνται επαρκείς πόροι χρηματοδότησης. Όμως, παρά την πληθωρική φιλολογία που έχει αναπτύξει η Ε.Ε. περί ολοκληρωμένης αγροτικής ανάπτυξης, η Ο.Κ.Ε. εκτιμά ότι οι πόροι, τόσο στο πλαίσιο των Π.Ε.Π., όσο και στο πλαίσιο του αντίστοιχου τομεακού προγράμματος δεν είναι επαρκείς. Επιπλέον, προς την κατεύθυνση ενίσχυσης του αγροτικού χώρου θα συνέβαλε σημαντικά η ίδρυση στις περιφέρειες Γεωργικών Ινστιτούτων που θα πρότειναν νέα προϊόντα, νέες μορφές καλλιέργειας, ενώ επιπλέον θα συντελούσαν στην εκπαίδευση των αγροτών, λειτουργώντας ως μονάδες γεωργικών εφαρμογών.

Η Ο.Κ.Ε. επίσης δίνει έμφαση σε μέτρα που στοχεύουν στην ενίσχυση της τοπικής επιχειρηματικότητας, της παραγωγικότη-

τας και της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων. Το τοπικό επίπεδο προσφέρεται ιδανικά για την ενθάρρυνση της επιχειρηματικότητας, ειδικά με τη σύσταση και την ανάπτυξη νέων, μικρών και καινοτόμων επιχειρήσεων. Η Ο.Κ.Ε. εκτιμά ότι προς την κατεύθυνση αυτή επιβάλλεται όχι μόνο η άρση των υφιστάμενων αντικινήτρων, αλλά και η καθιέρωση συγκεκριμένων κινήτρων για την ανάπτυξη των Μικρών και Μεσαίων Επιχειρήσεων (ΜΜΕ). Από την πλευρά τους οι τοπικοί επιχειρηματίες και οι επιχειρήσεις έχουν τη δυνατότητα να αναδιαρθρώσουν και να δημιουργήσουν ζήτηση για αγαθά και υπηρεσίες, να εισαγάγουν καινοτόμες εργασιακές πρακτικές (π.χ. επιμερισμός της εργασίας και τηλεργασίας), να προωθήσουν την ισότητα των φύλων, να προσφέρουν εργασιακή κατάρτιση και να καθοδηγήσουν μικρότερες επιχειρήσεις.

Η Ο.Κ.Ε. επισημαίνει ιδιαίτερα την ανάγκη ενίσχυσης του κοινωνικού διαλόγου σε περιφερειακό επίπεδο, καθώς εκτιμά ότι η περιφέρεια, ως μονάδα αυτοδιοίκησης, επιτρέπει καλύτερη (σφαιρικότερη και αμεσότερη) αποτύπωση των αναπτυξιακών αναγκών και πιο αποτελεσματική παρέμβαση. Ως εκ τούτου, τα δημιουργούμενα εκεί όργανα κοινωνικού διαλόγου θα είχαν πιο ρεαλιστικό πεδίο και πιο εποπτικό ρόλο. Ωστόσο, η έλλειψη ενός ολοκληρωμένου συστήματος περιφερειακού κοινωνικού διαλόγου είναι διαπιστωμένη. Η Ο.Κ.Ε. εκτιμά ότι το κενό αυτό θα ήταν καλό να συμπληρωθεί σταδιακά και με βάση ρεαλιστικές εκτιμήσεις. Προς το παρόν μια μεσοπρόθεσμη στρατηγική που θα μπορούσε να προταθεί συνίσταται στην προτροπή για συνεργασίες των Ν.Ο.Κ.Ε. της ίδιας περιφέρειας, με σκοπό τη δημιουργία προϋποθέσεων για κατοχύρωση στο μέλλον Οικονομικών και Κοινωνικών Επιτροπών σε επίπεδο περιφέρειας.

Για την αποτελεσματικότερη διαχείριση των Π.Ε.Π., η Ο.Κ.Ε. διατυπώνει τρεις βασικές παρατηρήσεις:

α) Απεξάρτηση των επιμέρους επιλογών στο εσωτερικό κάθε περιφέρειας από "πελατειακές" σχέσεις και συνάρτησή τους με διαφανείς διαδικασίες και συνδυασμό αντικειμενικών, κατά το δυνατόν, δεικτών (λ.χ. κατά κεφαλήν

ΑΕΠ, πληθυσμός, δείκτης ανεργίας κ.ά.)

β) Αποφυγή, κατά το δυνατόν, του κατακερματισμού των έργων και της διασποράς των κονδυλίων, αλλά και μόνο για να δημιουργείται μια "εντύπωση" ενδοπεριφερειακής δικαιοσύνης.

γ) Διάχυση της πληροφόρησης και σωστή αξιολόγηση των φορέων υλοποίησης.

Και στα τρία αυτά ζητήματα ο ρόλος των κοινωνικών εταίρων και η διαδικασία του κοινωνικού διαλόγου, συνεπώς και του κοινωνικού ελέγχου, είναι ιδιαίτερα σημαντικός.

Συμπερασματικά, η Ο.Κ.Ε. διαπιστώνει ότι τα Π.Ε.Π. παρέχουν σημαντικότερες δυνατότητες ανάπτυξης στις ελληνικές περιφέρειες, με την προϋπόθεση ότι θα αξιοποιηθούν τα συγκριτικά τους πλεονεκτήματα και ότι η αναπτυξιακή προσπάθεια θα στηριχτεί στην τοπική αυτοδιοίκηση όλων των βαθμίδων και στους τοπικούς φορείς (π.χ. τοπικές επιχειρηματικές, ιδιωτικές ή συλλογικές, πρωτοβουλίες). Τέλος, εκείνο που πρέπει να τονιστεί ιδιαίτερα είναι ότι οι κοινωνικοοικονομικές ανισότητες που παρουσιάζονται μεταξύ των περιφερειών της χώρας δεν είναι δυνατό να αμβλυθούν και πολύ περισσότερο να ξεπεραστούν αποκλειστικά και μόνο με τη συνδρομή των Π.Ε.Π. Απαιτείται παράλληλα τόνωση της εθνικής περιφερειακής πολιτικής μέσω της ανανέωσης του υφιστάμενου θεσμικού πλαισίου (όπως για παράδειγμα του αναπτυξιακού νόμου) που θα οδηγήσει σε άρση των αντικινήτρων που περιλαμβάνει σήμερα αυτό και εν γένει σε ουσιαστικές διαρθρωτικές μεταβολές στην ιδιωτική οικονομία που εμφανίζει δομές και λειτουργίες ξεπερασμένες.

Ο κ. Κ. Κόλλιας, Μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής της Ο.Κ.Ε.

Έκφραση Γνώμης Πρωτοβουλίας της Ο.Κ.Ε. επί του Επιχειρησιακού Προγράμματος του Γ' Κ.Π.Σ. «Πολιτισμός 2000-2006»

Συνήλθε τη Δευτέρα, 27 Μαΐου 2002, η Ολομέλεια της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (Ο.Κ.Ε.), προκειμένου να εκφράσει Γνώμη Πρωτοβουλίας επί του Επιχειρησιακού Προγράμματος του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης «Πολιτισμός 2000-2006».

Η Ο.Κ.Ε. επιθυμεί κατ' αρχήν να υπογραμμίσει το ειδικό βάρος του Πολιτισμού, ο οποίος αποτελεί μια άυλη αξία, απαραίτητη για την κοινωνική συνοχή, και με την έννοια αυτή μία προϋπόθεση για οποιαδήποτε ανθρώπινη δραστηριότητα και έναν μοχλό της νοούμενης σε ένα ευρύτερο πλαίσιο ανάπτυξης. Για το λόγο αυτό η Ο.Κ.Ε. επιδοκιμάζει το γεγονός ότι ο Πολιτισμός αντιμετωπίζεται για πρώτη φορά ως αυτόνομο αντικείμενο σε Επιχειρησιακό Πρόγραμμα του Γ' ΚΠΣ (εθνικό σκέλος), ότι τίθεται ως συστατικό στοιχείο των Π.Ε.Π., στα οποία ορθά συνδέεται με μέτρα για την ανάπτυξη της υπαίθρου, του τουρισμού και του περιβάλλοντος και ότι έχει ξεχωριστή παρουσία στα Ε.Π. «Κοινωνία της Πληροφορίας 2000-2006» και «Απασχόληση - Επαγγελματική Κατάρτιση 2000-2006».

Η Ο.Κ.Ε., εκτιμά ότι θα πρέπει να εξασφαλιστεί η λειτουργική διασύνδεση των Ε.Π. «Πολιτισμός 2000-2006» και «Ανταγωνιστικότητα 2000-2006» ώστε να υπάρξει ολοκληρωμένη στρατηγική σύνδεσης των έργων του πολιτισμού με τα έργα του τουρισμού με στόχο την αύξηση του πολιτιστικού τουρισμού. Επειδή, όμως, ο πολιτιστικός τουρισμός, ως ποιοτικός τουρισμός, προϋποθέτει και συνεπάγεται ένα υψηλό κόστος προστασίας και

διατήρησης της πολιτιστικής κληρονομιάς και ενίσχυσης της σύγχρονης δημιουργίας, θα πρέπει να συνοδεύεται από υψηλό επίπεδο υπηρεσιών προς τον επισκέπτη - τουρίστα, ώστε η απόσβεση του κόστους με οικονομικούς όρους να επιτευχθεί μέσα από τις παρεχόμενες σε αυτόν υπηρεσίες. Αυτό προϋποθέτει ότι η μεν εθνική πολιτιστική πολιτική θα εξυπηρετεί δυναμικά το στόχο της συντήρησης, προβολής και πλήρους αξιοποίησης των μουσείων - μνημείων - πολιτιστικών χώρων, η δε εθνική τουριστική πολιτική θα στοχεύει στη δημιουργία ποιοτικών υπηρεσιών παράλληλα με την κατασκευή υποδομών (π.χ. ξενοδοχείων, καταλυμάτων, μαρίνων κ.λπ.), ώστε να προσελκύνονται και υψηλού επιπέδου επισκέπτες στους τουριστικούς - πολιτιστικούς προορισμούς.

Η Ο.Κ.Ε. επισημαίνει ότι το Ε.Π. «Πολιτισμός 2000-2006» είναι ένα ιδιαίτερα φιλόδοξο πρόγραμμα που αναμένεται να απορροφήσει σημαντικότερους πόρους του Γ' ΚΠΣ κατά την πενταετία 2002-2007 (που ξεπερνούν τα 500 δις δρχ.), οι οποίοι μάλιστα είναι τετραπλάσιοι σε σχέση με τους αντίστοιχα προβλεπόμενους στο Β' ΚΠΣ.

Με δεδομένη την ύπαρξη αυτών των σημαντικών πόρων που είναι πολλαπλάσιοι σε σύγκριση με τους αντίστοιχους του Β' ΚΠΣ, η Ο.Κ.Ε. επιθυμεί καταρχήν να επισημάνει την καθυστέρηση με την οποία ξεκίνησε η ένταξη των έργων στο Ε.Π., λόγω και της καθυστερημένης έγκρισης του Προγράμματος από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, και να σημειώσει ότι ελπίζει η καθυστέρηση αυτή να μην καταστεί επιβαρυντικός παράγοντας για την πορεία του Ε.Π.

Η Ο.Κ.Ε. πιστεύει ότι είναι αναγκαίο να προβλεφθεί ένας θεσμοθετημένος τρόπος προγραμματισμού των επιμέρους περιφερειακών επεμβάσεων στο πλαίσιο μιας ενιαίας πολιτιστικής πολιτικής. Η εφαρμογή και ο έλεγχος είναι αρμοδιότητα της Περιφέρειας, ο γενικός σχεδιασμός, όμως, αποτελεί μέρος ενός γενικότερου κεντρικού συστήματος, το οποίο για να αποδώσει και να μην κατακερματιστεί απαιτεί συντονισμό.

Όσον αφορά στους δείκτες επισκεψιμότητας, ο στόχος της αύξησης των επισκεπτών κατά 25% στο σύνολο των μουσείων δεν φαίνεται να απορρέει από κάποιες μελέτες, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται ερωτηματικά για το πώς ετέθη και πώς θα επιτευχθεί, με δεδομένο ότι στο ίδιο το Πρόγραμμα αναφέρεται ότι η επισκεψιμότητα στο πεδίο αυτό έχει συνεχή πτωτική πορεία, χωρίς μάλιστα να αναλύονται τα αίτια. Επομένως, εάν πράγματι υλοποιηθούν όλες οι προγραμματισμένες κατασκευές και ανακαινίσεις Μουσείων που προβλέπει το Πρόγραμμα, τα προαναφερόμενα στοιχεία δημιουργούν ερωτηματικά για το πώς θα εξασφαλιστεί η βιωσιμότητα αυτών των υποδομών μετά το 2007, όποτε θα πάψουν να υπάρχουν οι κοινοτικοί πόροι. Εάν η βιωσιμότητα εξαρτηθεί από τους πόρους του τακτικού προϋπολογισμού (που αυτή τη στιγμή ανέρχονται μόλις στο 2%), είναι φανερό ότι η ιδιαίτερα δαπανηρή συντήρηση των μουσείων κυρίως - αλλά και των αρχαιολογικών χώρων θα καταστεί δύσκολη με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Θα πρέπει να γίνει σοβαρή προσπάθεια να αλλάξει η ποιότητα του τουρισμού που προσελκύεται στη χώρα μας,

μέσα από την ανάπτυξη ποιοτικών υπηρεσιών.

Με βάση τα παραπάνω, η Ο.Κ.Ε. θεωρεί ότι λείπει από το Πρόγραμμα μία ολοκληρωμένη τεκμηρίωση ως προς την σκοπιμότητα των προβλεπόμενων δράσεων και τη βιωσιμότητα των υποδομών που θα δημιουργηθούν.

Η Ο.Κ.Ε. θεωρεί κρίσιμη την ύπαρξη πλήρων και ώριμων μελετών που να διασφαλίζουν την ορθή εκτέλεση των έργων σύμφωνα με τα χρονοδιαγράμματα και να καλύπτουν όλο το φάσμα των προβλεπόμενων απαιτήσεων και των ενδεχόμενων προβλημάτων. Ελπίζει, επίσης, ότι θα διασφαλιστεί η ομαλή ροή της χρηματοδότησης και της εκταμίευσης των κοινοτικών πόρων.

Το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Πολιτισμός 2000-2006» αποτέλεσε για την Ο.Κ.Ε. μία πρώτη ευκαιρία να εκφέρει άποψη για έναν τομέα -τον Πολιτισμό- που έχει αυξημένη βαρύτητα για την ανάπτυξη και τη διεθνή και ευρωπαϊκή προβολή της χώρας στο μέλλον. Με βάση αυτήν την εκτίμηση η Ο.Κ.Ε., εκφράζοντας το σύνολο των κοινωνικών φορέων, αποφασίζει να προβεί σε ολοκληρωμένες προτάσεις για το σύνολο της πολιτιστικής πολιτικής σε μία Γνώμη Πρωτοβουλίας που προτίθεται να εκδώσει στο άμεσο μέλλον.

Το Προεδρείο και ο Γενικός Γραμματέας της Ο.Κ.Ε.

Ο κ. Α. Κυριαζής, Αντιπρόεδρος, και οι κ.κ. Ε. Αυγητίδης, Α. Μαστρογιάννης και Α. Σκαρμούτσος, Μέλη της Ολομέλειας της Ο.Κ.Ε.

«Περιφερειακές Δράσεις για την Ανάπτυξη και την Απασχόληση: Ο Ρόλος των Κοινωνικών Εταίρων»

Ε υ ρ ω π α ῖ κ ο Σ υ ν ἑ δ ρ ῖ ο

Συνέχεια από τη σελ. 1

Το Συνέδριο πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 26 και την Κυριακή 27 Ιανουαρίου 2002 στο Ξενοδοχείο "DU LAC", στα Ιωάννινα.

Η Ήπειρος είναι η φτωχότερη Περιφέρεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μετά τις υπερπόντιες περιοχές της Γαλλίας. Συγκεκριμένα, το κατά κεφαλήν ΑΕΠ της περιφέρειας ανερχόταν στο 64,3% του μέσου κατά κεφαλήν ΑΕΠ της χώρας για το έτος 1994 και στο 43,8% της Ε.Ε. (1996). Πάντως, το ποσοστό ανεργίας ανήλθε στο 10,6% το 2000, ποσοστό χαμηλότερο από το αντίστοιχο εθνικό που έφτασε στο 11,1%.

Ανασταλτικοί παράγοντες στην αναπτυξιακή διαδικασία της Περιφέρειας αποτελούν η γεωγραφική απομόνωση από την υπόλοιπη χώρα, που οφείλεται κυρίως στον υψηλό βαθμό ορεινότητας (οι ορεινές περιοχές καλύπτουν το 74,2% της συνολικής έκτασης), οι έντονες ενδοπεριφερειακές ανισότητες (απομόνωση των ορεινών και απομακρυσμένων περιοχών), καθώς και η ανεπάρκεια των διαπεριφερειακών και ενδοπεριφερειακών συνδέσεων.

Παράλληλα, όμως, η Περιφέρεια διαθέτει και σημαντικά συγκριτικά πλεονεκτήματα τα οποία συμβάλλουν δυναμικά στην πορεία ανάπτυξής της. Η γεωγραφική θέση της Ηπείρου (πύλη διασύνδεσης με τη Δυτική Ευρώπη, κυρίως μέσω του λιμένα της Ηγουμενίτσας στο

οποίο απολήγει η Εγνατία Οδός), η λειτουργία του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και του ΤΕΙ Ηπείρου, το πλούσιο ανθρωπογενές και φυσικό περιβάλλον αποτελούν ορισμένα από τα πλεονεκτήματα της Ηπείρου.

Ο γενικός αναπτυξιακός στόχος που έχει τεθεί για την περιφέρεια, ήδη από το Σχέδιο Ανάπτυξης 2000-2006, είναι η ευρύτερη δυνατή αξιοποίηση των δυνατοτήτων που προσφέρει η θέση της, καθώς και ο φυσικός και πολιτιστικός της πλούτος, για έξοδο από την απομόνωση.

Σύμφωνα με τον Πρόεδρο της Ο.Κ.Ε. καθηγητή κ. Ανδρέα Κιντή, ο στόχος του Συνεδρίου στα Ιωάννινα ήταν ο προσδιορισμός των δυνατοτήτων των κοινωνικών εταίρων στη διαμόρφωση πολιτικών και δράσεων για την ανάπτυξη και την απασχόληση στην περιφέρεια.

Στην πρώτη ενότητα του Συνεδρίου συμμετείχαν η κα Άννα Διαμαντοπούλου, Επίτροπος της Ελλάδος στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η οποία παρουσίασε εισήγηση με θέμα «Περιφερειακές δράσεις για την ανάπτυξη και την απασχόληση: ο ρόλος των κοινωνικών εταίρων», ο κ. Κώστας Σκανδαλίδης, Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, και ο κ. Χρήστος Πολυζωγόπουλος, Πρόεδρος της ΓΣΕΕ και Μέλος της Ολομέλειας της Ο.Κ.Ε.

Στη δεύτερη ενότητα του Συνεδρίου ο κ. Ιωάννης Κουκιάδης,

Ευρωβουλευτής, παρουσίασε εισήγηση με θέμα «Η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ο ρόλος των τοπικών κοινωνιών για την ανάπτυξη και την απασχόληση».

Στην τρίτη ενότητα, η οποία ξεκίνησε τη δεύτερη ημέρα του Συνεδρίου, ο κ. Χριστόφορος Κορυφίδης, Μέλος της Ο.Κ.Ε. της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παρουσίασε εισήγηση με θέμα «Τοπικές δράσεις για την απασχόληση: ο ρόλος της οργανωμένης κοινωνίας των πολιτών».

Στην τέταρτη ενότητα ο κ. Ιωάννης Κορκόβελος, Εκπρόσωπος του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών και Μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής της Ο.Κ.Ε. παρουσίασε εισήγηση με θέμα «Η διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ο ρόλος των κοινωνικών εταίρων».

Παρεμβάσεις στις ενότητες του Συνεδρίου πραγματοποίησαν οι εκπρόσωποι των Ο.Κ.Ε. Γαλλίας, Ιταλίας, Ισπανίας και Ρουμανίας, καθώς και εκπρόσωποι φορέων της Κύπρου.

Το απόγευμα της πρώτης ημέρας του Συνεδρίου πραγματοποιήθηκε η 5η Συνάντηση της Ο.Κ.Ε. Ελλάδος και των Νομαρχιακών Οικονομικών και Κοινωνικών Επιτροπών (Ν.Ο.Κ.Ε.).

Την εκδήλωση χαιρέτησαν ο Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης κ. Κώστας Σκανδαλίδης και ο Υπερνομάρχης Αττικής και Πρόεδρος της Ε.Ν.Α.Ε. κ. Θεόδωρος Κατριβάνος.